

POLOŃIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ POLSKO-ITALIAŃSKIEJ
ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLSKO-ITALIANA

WARSZAWA
VARSAVIA

N⁵⁻⁶
ROK
ANNO VIII

Włoska Spółka Akcyjna

Adriatyckie Towarzystwo Ubezpieczeń w Tryjeście

„Riunione Adriatica di Sicurtà”

Rok założenia 1838.

DYREKCJE: [Lwów, ul. 3-go Maja Nr. 12.

Warszawa, ul. Moniuszki Nr. 10 (dom własny).

UBEZPIECZENIA: od ognia, od kradzieży z włamaniem, od odpowiedzialności cywilno-prawnej, od nieszczęśliwych wypadków i życiowe.

W skład naszego koncernu, obejmującego przeszło 20 spokrewnionych Towarzystw wchodzi również **Towarzystwo Ubezpieczeń „Piast”**.

Oddziały i przedstawicielstwa we wszystkich większych miastach Rzeczypospolitej.

Zjednoczone T-wa Okrętowe

ITALIA · COSULICH · LLOYD TRIESTINO

STAŁA KOMUNIKACJA:

DO PÓŁNOCNEJ AMERYKI okrętami: „Rex“, „Conte di Savoia“, „Roma“, „Vulcania“, „Saturnia“.

DO POŁUDNIOWEJ AMERYKI okrętami: „Giulio Cesare“, „Conte Grande“, „Conte Biancamano“, „Neptunia“, „Oceania“.

POSPIESZNA KOMUNIKACJA PASAŻERSKA

oraz przewóz towarów

DO EGIPTU, PALESTYNY, PORTÓW CZARNEGO MORZA, ORAZ DO INDJI,

Wycieczki turystyczne po Morzu Śródziemnem. **CHIN, JAPONJI.**

Przedstawicielstwo na Polskę: **Warszawa, Świętozyska 25. - tel.: 605-10 i 655-07.**

POLONIA-ITALIA

ORGAN IZBY HANDLOWEJ
POLSKO-ITALSKIEJ

ORGANO DELLA CAMERA DI COMMERCIO
POLACCO-ITALIANA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
WARSZAWA, MONIUSZKI 10, TEL. 2 02-15.

REDAZIONE ED AMMINISTRAZIONE:
VARSAVIA, VIA MONIUSZKI 10, TEL. 2-02-15.

Treści

Sommario:

	Str.
Doniesie przemówienie Szefa Rządu, Benito Mus- soliniego o sytuacji gospodarczej w Italji	72
XV Walne Zgromadzenie Izby Handlowej Polsko- Italskiej	82
ś. P. Dr. Antonio Menotti Corvi	89
KRONIKA POLSKA: Stan gospodarczy Polski	90
Przemysł i Handel	91
Ustawodawstwo celne	96
Komunikacje	97
Umowy handlowe	98
Kredyt i finanse	98
Turystyka	98
KRONIKA ITALSKA: Rolnictwo	99
Przemysł i Handel	99
Ustawodawstwo celne	100
Wystawy i Targi	100
Kronika korporacyjna	101
Komunikacje	101
Kredyt i finanse	102
Turystyka	102
Różne	103
Zaproszowania, oferty i przedstawicielstwa	104

	Pag.
Un importante discorso del Duce sulla situazione finanziaria in Italia, pronunciato alla Ca- mera dei Deputati il 27 maggio 1934	72
La XV-a Assemblea Generale della Camera di Commercio Polacco-Italiana	82
Dott. Antonio Menotti Corvi	89
NOTIZIARIO POLACCO: Lo stato economico della Polonia	90
Industria e commercio	91
Legislazione doganale	96
Comunicazioni	97
Trattati e convenzio- ni commerciali	98
Credito e finanze	98
Turismo	98
NOTIZIARIO ITALIANO: Agricoltura	99
Industria e commercio	99
Legislazione doganale	100
Fiere ed Esposizioni	100
Legislazione corpora- tiva	101
Comunicazioni	101
Credito e finanze	102
Turismo	102
Varie	103
Domande ed offerte di merci e rappresentanze	104

DONIOSŁE PRZEMÓWIENIE SZEFA RZĄDU, BENITO MUSSOLINIEGO O SYTUACJI GOSPODARCZEJ W ITALII WYGŁOSZONE W IZBIE POSŁÓW W DN. 27 MAJA 1934 R.

(w skróceniu).

(UN IMPORTANTE DISCORSO DEL DUCE SULLA SITUAZIONE FINANZIARIA IN ITALIA, PRONUNCIATO ALLA CAMERA DEI DEPUTATI IL 27 MAGGIO 1934).

Dzisiejszem przemówieniem pragnę zakończyć sprawę sytuacji gospodarczo-finansowej naszego Narodu.

W maju r. 1926 w tejże Izbie omówiłem wyczerpująco sprawę polityki wewnętrznej, a dn. 5 czerwca 1928 r. to samo uczyniłem w przemówieniu, ogłoszonym w Senacie, w sprawie polityki zagranicznej.

Dzisiaj pragnę w sposób szczegółowy zobrazować sytuację gospodarczo-finansową Narodu, uwzględniając dane statystyczne, dokładnie sprawdzone, nie ukrywając niczego. Czynie to nie dlatego, bym miał holdować kultowi prawdy, który u niektórych staje się pasją prawdy; my, faszyści, mówimy o bardzo wielu rzeczach, które moglibyśmy sobie zaoszczędzić, lecz to odpowiada kategorycznemu imperatywowi naszego sumienia.

Miały miejsce zdarzenia, które następowały jedno po drugim: emisja w m. styczniu bonów dziewięcioletnich, konwersja w m. lutym pożyczki konsolidacyjnej, usiłowanie zrównania kosztów, cen, plac i czynszów mieszkaniowych w m. kwietniu. Znaczenie tego przemówienia polega również i na tem, że można później przez pewien czas milczeć, milczenie zaś jest przedśmionkiem świątyni mądrości.

Jak Panowie pamiętają, bonów dziewięcioletnich w r. 1923 wypuszczono za 4 miljardy, w r. 1924 za 1 miliard i w r. 1925 — za 3 miljardy. Razem — za 8 miliardów.

W r. 1931 miała miejsce emisja bonów dziewięcioletnich na 5 miliardów, w r. 1932 — na 4 miljardy, w 1934 (w styczniu r. b. uchwałą Rady Ministrów z dn. 6 stycznia; dekret-ustawa nosi datę dnia następnego) uchwalona została czwarta emisja bonów dziewięcioletnich, która miała być wypuszczona między 10 a 20-ym stycznia.

Wieczorem dnia 13 stycznia została osiągnięta ogólna suma 9 miliardów 285 milionów lirów, na

którą złożyły się boni w sumie 2 miliardów 388 milionów z terminem już zapadłym oraz 6 miliardów 897 milionów w gotówce.

Subskrybentów było 885 tysięcy.

Powodzenie Pożyczki Konwersyjnej.

Uzyskaliśmy 4 miljardy gotówką, ponieważ była to niezbędna podstawa dla następnych poczyniń w sprawie Pożyczki Konsolidacyjnej. Operacja ta, jak to pamięć, miała powodzenie, które bez cienia przesady możemy nazwać triumfalnem.

W jaki sposób doszła do skutku Pożyczka Konsolidacyjna? Była to pożyczka 5%-owa, która dała ok. 33 miliardów. Była pożyczka liktorska 5%-owa, która dała 28 miliardów. Razem — 61 miliardów.

Z tej ogólnej sumy, jaka suma przypada na zagranicę? By się o tem dowiedzieć, wystarczy sprawdzić, ile wpłaciły banki zagraniczne na rachunek procentowy od tych tytułów, a wtedy zobaczymy, że na Francję przypadło 7 milionów tej Pożyczki Konsolidacyjnej, na Anglię — milion i 280 tysięcy, na Amerykę Północną — 371 milj., na Amerykę Południową — 122 milj., na Peru — 4 i pół milj., na Egipt — około 1 milj. Ogółem Pożyczka Konsolidacyjna zagranicą przyniosła 507 milionów.

Aby dać Wam pojęcie o powodzeniu naszej akcji, wystarczy powiedzieć, że żądania zwrotu wynosiły zaledwie 2 pro mille, co oznacza 0,20%, podczas, gdy w Anglii na 2 miljardy i 85 tysięcy funtów pożyczki „War Loan“ żądzano zwrotów za 165 milionów funtów, co stanowi 8%, we Francji zaś na 85 miliardów tytułów pożyczki konwersyjnej — żądzano zwrotów za 4 miljardy i 520 milionów, co stanowi 5 od sta.

Operacja ta, dotycząca konwersji Pożyczki Konsolidacyjnej, była jaknajbardziej prawidłowa nie tylko z punktu widzenia prawnego, lecz i moralnego. W r. 1926 ogłosiliśmy, że papiery te nie ulegną

zmniejszeniu pod względem oprocentowania w ciągu dziesięciu lat i dotrzyaliśmy słowa w stu procentach, gdyż przyspieszyliśmy wypłatę odsetek w wysokości 4,50 od sta aż do 1936 r. i dodaliśmy po milionie do każdego konwersyjnego miljarda, to znaczy 600 milionów premii.

Rzecz oczywista, że tak rozległa operacja nie mogła nie wzbudzić wód, to też wywołała ona w sposób kwiecisty ujęte sprzeciwy, na które dzisiaj możemy dać odpowiedź.

Jednym z tych krytycznych głosów było twierdzenie, że czas ograniczony do sześciu dni był zbyt krótki.

Otóż, w r. 1906 Luzzati ogłosił Konwersję renty, przez co stał się głośny w dziejach finansów nie tylko naszego kraju, lecz również innych. W art. 2 ustawy postanowiono, co następuje: „Właściciele Renty Konsolidacyjnej 5 procentowej brutto i 4 procentowej netto, którzyby w terminie 6 dniowym, poczynając od daty, wyznaczonej dekretem królewskim, nie oświadczyli, w sposób oznaczony w tymże dekreście, że żądają zwrotu kapitału, uważani będą za godzących się na zamianę swej Renty Konsolidacyjnej na nową pożyczkę.”

Falszywe głosy.

Biuletyn ten, jak widzicie, jest trochę poślizgnięty, ponieważ czas pokrył go swą patyną i jest on trochę przybrakły tak, jak rzeczy, które należały do najbar dziej ulubionych poety czasów minionych, Guido Gozzano.

Proszę się nie dziwić, żeż od czasu do czasu wprowadzam zwroty literackie do suchego tematu mego przemówienia. Pragnę w ten sposób ułatwić Wam wysłuchania tego przemówienia, gdyż, jako uczeń Fryderyka Nietsche'go, tego filozofa polsko-niemieckiego, nauczyłem się od niego, że w rzeczach trudnych należy posuwać się naprzód krokiem ostrożnym, lecz lekkim.

Odpowiedzieliśmy na ten zarzut.

My, co żyjemy w XX-sym wieku, nie możemy być bardziej luzzatystami od samego Luigi Luzzato (śmiech), który udzielał terminu sześciu dniowego w epoce, kiedy telefon nie był jeszcze tak bardzo w użyciu, kiedy nie znano ani samolotu, ani radia (potakiwania).

Potem rozpowszechniły się inne pogłoski, a mianowicie, że Rząd zastanawiał się nad kwestją uczynienia papierów imiennymi.

Nie, nigdy! Jest to wykluczone w sposób nieodwołalny i bezwzględny, ponieważ wprowadzenie papierów imiennych oznaczałoby ich koniec.

Mówiono, że mają być nałożone opłaty na kupony procentowe.

Nieprawda! Byłoby doprawdy rzeczą okrutną zmniejszać dochód tym, którzy zaufali Państwu, którzy nabyli Pożyczkę Konsolidacyjną z r. 1926, a te

raz musieliby się zgodzić na zmniejszenie swej renty o 30 od sta.

Inni znów krzykacze szerzyli wiadomości o nowej pożyczce, mającej na celu umożliwienie wypłaty odsetek 4,50 od sta. Ta wypłata została uskutecz niona we wszystkich okienkach instytucji finansowych Italii środkami, jakie mieliśmy do dyspozycji i które posiadamy jeszcze dzisiaj, o czym można się przekonać na podstawie ostatniego sprawozdania finansowego, według którego kasa była zasobna w płynną gotówkę w sumie 2.700 milj. lirów, gotową do wydatkowania, którą pokryliśmy również wypłatę kuponów, płatnych na 1 lipca.

Temu wszystkiemu nie trzeba się dziwić, ponieważ posiadacze oszczędności mają specjalną psychologię, z którą należy się liczyć. Nietylko nie zastanawiamy się zupełnie nad tem wszystkim, lecz jestem zdania, że należy wylać oliwę na wzburzone wody, aby wszyscy posiadacze oszczędności odzyskali zupełny spokój.

Obniżenie pensji i cen.

Trzecim wydarzeniem jest obniżenie pensji.

Powiedział ktoś, że nastąpiło to po plebiscycie, jak to miało miejsce poprzednim razem.

Jeżeli jest mowa o tem, co miało miejsce poprzednio, nie jest to dokładne, gdyż plebiscyt w 1929 roku odbył się w marcu, zaś obniżenie pensji nastąpiło w grudniu 1930 r. Zresztą ta cała historia „po tem” i „przedtem” nie ma sensu.

Chodzi o objęcie wzrokiem przestrzeni, dzielącej dwa elementy. Towarzysze Yung jest świadkiem, że chciałem ogłosić to rozporządzenie właśnie w przeddzień plebiscytu i jeżeli tak się nie stało, to nastąpiło to z powodów technicznych i administracyjnych, nad którymi nie warto się zatrzymywać.

Lecz zanim o tem będziemy mówili, właśnie w związku z tem, pomówmy o cenach. Czy ceny spadły? Tak, spadły.

I tutaj także należy wytłomaczyć to zjawisko biegiem czasu. Jeżeli ktoś przejrzy się w lustrze z rana i powtórzy to wieczorem, stwierdzi, że twarz jego się nie zmieniła! Jeżeli jednak ktoś uczyni to po dziesięciu latach, dojdzie do przekonania, iż należy zastosować pewne zabiegi! (Wesołość).

Tak samo i my, jeżeli weźmiemy dwie daty, lata 1926 i 1934, przekonamy się, że ceny hurtowe i detaliczne uległy niższe.

Ktoś mógłby zapytać: czy są jednak te wskaźniki pewne? Tak, są pewne; jeżeli uważacie je za pewne, kiedy oznaczają wzrost, nie rozumieć, dlaczego one nie miały być jeszcze pewniejsze, kiedy sygnalizują one niżkę (żywe oklaski).

Któż to są ci, co przygotowują te wskaźniki? Są to uczeni, istoty nadzwyczajnie obiektywne, bezstronne, którzy, gdyby chcieli słuchać głosu interesu osobistego, napewno mieliby chęć powiększyć te liczby.

Nasze wskaźniki ustalane są przez Radę Prowinclonalną Gospodarstwa Korporacyjnego w Mediolanie, przez buchaltera Bachi, przez Główny Urząd Statystyczny, urząd niezmienne poważny, który, ze względu na swój zarząd, na swych uczonych i współpracowników, cieszy się światowym autorytetem.

Zarządzenia w sprawie urzędników państwowych.

A teraz przejdźmy do zarządzeń z 14 kwietnia, odnoszących się do spraw urzędników państwowych. Przedewszystkiem ilu ich jest?

Zaraz wam to powiem: 638.000. Liczba ta wywiera wrażenie.

Zobaczmy we Francji. Francja posiada 646.000 urzędników cywilnych i 190.000 urzędników wojskowych. Ta druga cyfra zasługuje na uwagę z innych względów, których się domyślamie (śmiech).

Lecz cyfry niczego nie dowodzą, jeżeli nie są wyjaśnione. Być może, że jest prawda, a nawet z pewnością jest prawda to, co powiedział Pitagoras, że w liczbie zawarty jest wszechświat, ale liczba jest znakiem graficznym, który następnie musi być wyjaśniony, poddany wiwiecej. A więc 1 października 1933 r. stan personelu państwowego, czyli urzędników i pracowników w ten czy inny sposób zależnych od Państwa był następujący:

Sędziów cywilnych, wojskowych wraz z urzędnikami kancelaryj było 9.233, nauczycieli szkół średnich i wyższych etatowych 12.939; nieetatowych 9.145. Nauczycieli szkół elementarnych etatowych 89.735, nieetatowych 4.358.

Urzędników cywilnych: tutaj musimy zatrzymać się na chwilę. Etatowych 52.718, nieetatowych 9.799. Zwróćmy uwagę na te liczby. Dowodzą one, że prawdziwa biurokracja Państwa Włoskiego, to znaczy, że urzędników cywilnych, zatrudnionych w centrum i na peryferii liczymy ogółem ok. 52.000, w tej liczbie zaledwie 20.000 urzędników pracuje w centrum.

Oficerów w stałej służbie czynnej jest 25.048, dodatkowych i rezerwistów 3.636, podoficerów 54.095, w milicji 75.241.

Zatrzymajmy się teraz. Ktoś zaopiniował, że należałoby w przyszłości zmniejszyć liczbę królewskich karabinierów. Powoli! Prawda, że przed wojną królewskich karabinierów było 30.000, ale wtedy Italia liczyła 35.840.000 mieszkańców. Dzisiaj ma ich 42.838.000. Po wojnie karabinierów było 60.000, później zmniejszyliśmy ich liczbę do 45.000. Sądzę, że cyfrę tę można określić, jako cyfrę regimenu faszystowskiego, czyli zatrzymać ją na poziomie 45.000 i nie podwyższać już, pomimo zwiększenia się liczby ludności w Italii.

Robotników administracji wojskowej jest 31.295, w innych działach administracji 5.028. To nie koniec, idźmy dalej. Administracja Monopolów Państwowych liczy 2.295 pracowników etatowych i następnie 22.275 robotników. Samorządowe Biuro

Drogowe liczy 245 pracowników etatowych i 478 milicjantów drogowych.

I znów zatrzymujemy się. Milicja drogowa składa się więc z 478 jednostek.

Poczta i Telegraf. Personel etatowy liczy 25.000 jednostek, Milicja Poczta i Telegraficzna 350 jednostek, następnie jest jeszcze 1.613 jednostek kontraktowych, 1.206 nieetatowych.

Roznosiciele poczty i agentów wiejskich, którzy roznozą listy po wsiach, jest 28.582.

Biuro państwowe służby telefonicznej posiada personel bardzo zmniejszony, ponieważ już od 10 lat oddaliśmy linie miejskie towarzystw prywatnym. Jest więc 639 jednostek kontraktowych i 437 nieetatowych.

Przejdźmy do Kolei Państwowych. Kolejarzy na etacie cywilnym jest 130.000. Przypominacie sobie, że w chwili wybuchu Rewolucji było ich 240.000. Milicja składa się z 4.000 jednostek, a nie z 40.000, wyraźnie z czterech. Następnie jest jeszcze personel nieetatowy: 2.405 jednostek służby cywilnej i 1.261 w Milicji.

Idźmy dalej. Personel, pochodzący z dawnego zaboru austriacko-węgierskiego: 1.607 jednostek urzędników etatowych, 693 robotników nieetatowych, w administracji monopolów państwowych 58 urzędników cywilnych; na Poczcie i Telegrafie 1.101 jednostek; w Zarządzie lasów państwowych — 4.

Personel w służbie kolonjalnej: urzędników etatowych 675, wojskowych 3.973; personel, podległy Rządowi kolonjalnemu, 4.067 urzędników cywilnych, 2.605 robotników, personel wojskowy miejscowy: 6.852 jednostki. Następnie personel w sądownictwie cywilnym, nauczyciele, urzędnicy cywilni i inni, tworzący 5.086 jednostek.

Reasumując, stanowisk zajętych w dn. 1 października 1933 r. było 633.220, jeżeli dodamy do tego 4.896 oficerów rezerwy, otrzymamy liczbę 638 tysięcy, jak to wam powiedziałem.

Przyjrzyjmy się wydatkom: personel w państwowej służbie administracyjnej, włączając w to instytucje samorządowe, otrzymuje 7 miliardów; oficerowie rezerwy 59 milj., personel w stanie spoczynku 1.586.000.000; instytucje, korzystające z pomocy Państwa, 79 milionów, razem — 8.752.013.944.

Reorganizacja biurokracji.

Zastanówmy się teraz nad znaczeniem reformy biurokracji. Lecz, zanim przystąpimy do rozważenia tego zagadnienia, zróbmy przegląd pensji urzędników od r. 1922 do 1934.

Kiedy objęliśmy władzę w r. 22, biurokracja była trochę zdeorganizowana i bardzo zdemoralizowana. Towarzyszy De Stefani zawdzięczamy reorganizację z 11 listopada 1923 r. Nr.2.395, które położyło kamień węgielny pod odbudowę biurokracji włoskiej. Ta ustawa jest ustawą podstawową, dzielącą słusznie cały personel na trzy kategorie po

dług tego, czy ktoś ukończył lub nie uniwersytet, posiada maturę szkół średnich, wyższych lub świadectwo szkół elementarnych. Zdarzają się zawsze próby obejścia tej ustawy lub, powiem lepiej, prze forsowania tego obejścia! Ale próby te nie udają się, gdyż zawziętym obrońcą tej ustawy jestem ja (po takiwaniu).

Również w systemie faszystowskim czynione są zbyt częste i zbyt chętnie poprawki w ustawach.

Jestem również wielkim przeciwnikiem poprawek! Co to jest poprawka? Weźcie Apolla: poprawcie mi nos o jeden jedyny centymetr a potem mi powiecie, czy może on pozostać w dalszym ciągu bożkiem piękności (śmiech).

Tak samo bywa z ustawami: niekiedy ulegają poprawkom, a wtedy stają się zupełnie lub prawie nie do poznania, pociągając niekiedy za sobą bardzo smutne konsekwencje.

Co nie znaczy znów, aby ustawy były nietykalne, bo w takim razie stałyby się dogmatami. Pragnę tylko powiedzieć, że ustawy są rzeczą świętą, obowiązującą cały naród. Aby ustawy były uszanowane, trzeba wykazać, że nie zmienia się ich, jak za panowania wiatru.

Obecnie reorganizacja biurokracji doprowadziła do powiększenia pensyj w stopniu, wyrażającym się 250-milionami. Następnie w 25 r. przychodzi inflacja, funt ang. wzrósł do 157, jak to pamiętacie i trzeba było znowu podwyższyć pensje.

Pamiętam doskonale, że posiedzenie Rady Ministrów odbywało się w moim mieszkaniu prywatnym, z powodu pewnego wrzodu, do którego wielkie nadzieje przywiązywali antyfaszyści! (Obecni powstają, okłaskując długo i entuzjastycznie), no i to zarządzenie przyniosło 650 milionową podwyżkę.

Następnie po przemówieniu w Pesaro i okresie następnym, który nazwiemy przedstabilizacyjnym, nastąpiła pierwsza zniżka, której rezultatem było 380 milionów.

Lecz w r. 29 przyszła nowa podwyżka, wyrażająca się w 670 milionach, w 30-tym — redukcja o 12 procent, a 14 kwietnia 34 r. obniżka, o której mówić będę za chwilę.

Jeżeli zsumujecie podwyżki, a raczej, jeżeli porównacie pod względem stosunkowym podwyżki ze zniżkami, przekonacie się, że w ciągu tych 12 lat ogólny poziom wynagrodzeń urzędniczych pozostał bez zmiany.

Nie należy sądzić, aby obcinanie pensyj było przyjemne dla któregośkolwiek z rządów, a więc i dla rządu faszystowskiego. Są to operacje konieczne, a z chwilą, gdy są konieczne, nie może być mowy o tem, czy są miłe lub niemiłe.

Lecz, nawet, powziąwszy to postanowienie, postępowaliśmy łagodnie i po ludzku.

Trzeba doprowadzić do zrównoważenia budżetu.

Należy doprowadzić koniecznie do zrównoważenia budżetu, gdyż ani rodzina, ani Państwo nie mogą żyć w ten sposób, by robić bezustannie długi (żywe oklaski). W pewnej chwili woda dosięgnie aż do gardła i wtedy, zamiast stosować środki umiarkowane i konieczne, będziecie zmuszeni mieć się środków drastycznych.

Jeżeli wnikiemy w dzieje nadwyżek i niedoborów budżetowych, to poznamy historię Narodu.

A jest ona bardzo interesująca. Jak pamiętacie, Królestwo Włoskie ogłoszone zostało w Turynie w marcu 1861 r. Nowe państwo powstaje, mając od razu 446 milionów deficytu. I niedobór ten trwa przez lata 1863/64 i w r. 1866 dochodzi do 721 milionów.

W r. 1866 wybuchła wojna włosko-pruska przeciwko Austrii. Dopiero w r. 1875 znaleźć możemy skromną nadwyżkę 14 milionową.

Seria lat budżetowych, zamykających się nadwyżką, ciągnie się aż do r. 1883.

Z rokiem budżetowym 1885/86 zaczynają się niedobory, trwające aż do r. 1896/97.

Następnie przychodzą lata nadwyżek od r. 1898/1899 do r. 1910/11; ostatnia nadwyżka, powiadamy, była skromna 11¹/₂-milionowa.

Od tej chwili zaczynają się silne niedobory. W r. 1914/15 — dwa miliardy 835 milionów, w r. 1915/16 — 6 miliard., 1916/17 — 12 miliard., 1917/18 — 17 miliard., 1918/19 — 22 miliard., 1919/20 — 7 miliardów 886 milionów, w 1920/21 — 17 miliardów, w 1921/22 — 15 miliardów, w 1922/23 — 3 miliardy.

Wtedy zaczęliśmy działać! I niedobór w 1923/24 spadł do 418 milionów.

Następnie zaczyna się znowu nowa seria nadwyżek, wynoszących 147 milionów w 1924/25; 468 w następnym, 436 — w 1926/27; 497 — w 1927/28; 555 — w 1928/29 i 170 — w 1929/30.

Teraz zatrzymajmy się na chwilę. To dowodzi, w przeciwieństwie do tego, co opowiadają niektórzy, że stabilizacja nie miała spowodować niedoboru, gdyż w latach 1927 — 28 — 29 i 30 ciągle jeszcze utrzymuje się nadwyżka budżetu.

Niedobór zaczął się wtedy, gdy rozpoczął się kryzys światowy. Przyjrzyjmy się więc cyfrom: w roku 1930/31 deficyt wynosi 504 miliony; w r. 1931/32 — 3 miliardy i 867 milionów; w 1932/33 — 3 miliardy i 549 milionów. Dzisiaj (a idzie dziesiąty miesiąc) wynosi 3 miliardy 531 milionów.

Możemy przyjąć, że deficyt bieżącego roku budżetowego wyniesie około 4 miliardów. To znaczy, że powinniśmy byli zaciągnąć dług czteromiliardowy, to znaczy, że od tej chwili w budżecie zwiększył się wydatek na odsetki od tych czterech miliardów długu, jaki zaciągnęlibyśmy.

Potwierdza to wszystko, co powiedziałem przed

chwila: że dobrze urządzone państwo nie może żyć w sposób nieokreślony i być pogrążone w długach. W rzeczywistości, jak gospodarowaliśmy w ciągu tego cyklu lat budżetowych? Przez zaciąganie pożyczek! Od roku 1914 po dziś dzień zadłużyliśmy się na sumę 77 miliardów.

Przyjrzyjmy się nieco historii tych długów. Na rok budżetowy 1934/35 deficyt budżetowy przewidziany jest w sumie 2 miliardów i 900 milionów, licząc ostrożnie.

Do zmniejszenia tego deficytu przyczynia się następujące pozycje: około 900.000.000 oszczędności na odsetkach i 410.000.000 na obniżeniu pensyj urzędniczych.

Bilans handlowy.

Jeszcze nie osiągnęliśmy równowagi. Powiększyć dochody. Lecz w jaki sposób? Nakładając nowe podatki i opłaty? To niemożliwe. Pierwszy powiem, że uciśk podatkowy doszedł już do najwyższych granic i że na pewno czas trzeba dać odetchnąć podatnikom. Jeżeli to okaże się możliwe, trzeba będzie nawet udzielić im pewnych ulg, aby nie poczuli się zmiażdżeni i pogrzebani pod tym przygniatającym ciężarem! (Oklaski).

Trzeba robić oszczędności. Myśmy je robili. Podzieliliśmy wszystkie pozycje budżetowe na dwie wielkie kategorie: wydatki, dające się zmniejszyć i wydatki, nie dające się zmniejszyć.

Wydatki, nadające się do skontrolowania, dochodzą do 5 miliardów i 900 tysięcy. Sędzę, że w ten sposób da się zebrać kilkadziesiąt milionów. Oszczędzę wam odczytywania tych wydatków; jednakże jeżeli wyrazicie chęć usłyszenia tego sprawozdania, to zaraz wam je przeczytam.

Widzę, że nie zdradzacie wielkiej ochoty. (Wesołość). Drugi powód — to stan bilansu handlowego. Nasz bilans handlowy jest niedobry. Można się sprzeczać co do tego, czy powodem tego są ceny, gdyż pod względem ilościowym bilans ten nie przedstawia się tak źle, lecz są to dyskusje, które można prowadzić na innym miejscu.

Dyskusje te mogłyby w każdym razie tylko wyjaśnić przyczyny niedoboru, lecz nie złagodziłyby go.

Fakty jednak ilustrują liczbę następującą: w 1928 r. przewieziono do Italii towarów za 22 miliardy 313 milionów; w 1929 cyfra ta spadła do 21 miliardów; w 1930 do 17, w 1931 do 11, w 1932 do 8, a w 1933 do 7 miliardów 412 milionów.

A teraz przyjrzyjmy się wywozowi z Italii. W r. 1928 Italia wywoziła towarów na ogólną sumę 14 miliardów 998 milionów, w 1929 cyfra ta wzrosła i osiągnęła 15 miliardów 935 milj.; następnie spadła do 12 miliardów i 119 milionów, w r. 1931 do 10 miliardów i 209 milj.; w r. 1932 do 6 miliardów i 811 milj. i w r. 1933 do 5 miliardów i 979 milj.

W tych cyfrach możecie, że tak powiem, dotkliwie skonstatować postępującą naprzód anemię handlu międzynarodowego. Sytuacja nie poprawia

się w tym roku, gdyż w pierwszych czterech miesiącach mieliśmy niedobór, wynoszący 965.830.660 lirów. Jeżeli tym krokiem będziemy postępować naprzód, będziemy mieli w końcu roku niedobór, wynoszący 3 miliardy.

Przeszkody w handlu.

Jak się przeciwstawić tej sytuacji i jakie są jej powody? Powody jej są dwa i zbadajmy je w tej chwili.

Moim zdaniem, powodem tej sytuacji są olbrzymie, niewiarogodne trudności, na jakie napotyka handel.

W bardzo interesującym sprawozdaniu Narodowego Instytutu Eksportowego, kierowanego obecnie przez towarzysza Lantini, zamieszczone jest zestawienie syntetyczne, ilustrujące wszystkie trudności, napotykające się handlowi, a więc i naszemu wywozowi: są to trudności celne, ograniczenia wywozowe w formie zakazów, kontyngentów, pozwoleń, stosowanych w sposób coraz ostrzejszy przez następujące państwa: Francję, Szwajcarię, Holandję, Turcję, Polskę, Niemcy, Estonję, Litwę, system monopoli w handlu niektórymi produktami; Niemcy, które wprowadziły monopol na handel kukurydzą, produktami przemysłu serowarskiego, jajami, tłuszczami, fibłą tkacką i skórami.

Obstrzeganie taryfowe we wszystkich prawie krajach: w Anglii, która powitała serdecznym pozdrowieniem doktrynę szkoły manchesterskiej, we Francji, w Stanach Zjednoczonych, Brazylii, Indiach, Polsce, Szwecji, Norwegii.

Taryfa preferencyjna, umowy w Ottawie, w szczególności umowy zawarte przez Anglię z państwami bałtyckimi, umowa z Argentyną, restrykcje filosanitarne, znakovanie towarów w miejscach pochodzenia: Stanach Zjednoczonych, Anglii, Francji, Niemczech, Norwegii i Danii.

Następnie istnieją ograniczenia w przekazywaniu dewiz: w Austrii, na Węgrzech, Niemczech, Czechosłowacji, we wszystkich krajach Ameryki Południowej, następnie w niektórych krajach bałtyckich: na Łotwie, w Estonii i Danii.

Układy clearingowe. Trudności charakteru monetarnego, dewaluacja funta, dolara, pesety, yena; potem różne trudności w postaci premii eksportowych, udzielanych przez wiele państw w formie jawnej i środkami zapobiegawcze różnego rodzaju, jako to system „drawback”, system „seribs”, wprowadzony przez Niemcy. Propaganda produktów narodowych i trudności robione przy wprowadzaniu produktów obcych: w Niemczech, Unii Południowo-Afrykańskiej, konkurencja japońska.

Wyrównać wydatki wewnętrzne.

Drugą przyczyną, utrudniającą nasz handel eksportowy, jest rozpięcie pomiędzy cenami wewnętrznymi w Italii a cenami światowymi, z którego wynika, że nasz produkt kosztuje więcej.

Jeżeli nie wyrównamy naszych cen wewnętrznych i naszych wydatków na produkcję wewnętrzną z cenami produkcji światowej, to nie będziemy mogli spodziewać się odrodzenia naszej wymiany handlowej.

Alternatywa jest następująca: jest to alternatywa, która została już przez nas rozwiązana i którą pragnę Wam przedłożyć.

To konieczne osiągnięcie równowagi może być dokonane w dwojaki sposób: albo przez kompresję cen i kosztów wewnętrznych, albo przez dewaluację pieniądza. A ponieważ tę drugą ewentualność już odrzuciliśmy, gdyż sądzimy, że wszystkie kraje będą musiały powrócić do złota i ponieważ kaucukiowe pieniądze nie mogą trwać wiecznie, musimy położyć nacisk na drugą ewentualność.

Ciężary przywozu.

Przechodzę teraz do delikatnego tematu. Kiedy się nie wywozi towaru, czemuż mamy opłacać towary, które przywozimy?

Bo przecież musimy przywozić towary. Nie ludźmy się koncepcją samowystarczalności. Wszystkie nowoczesne narody, dzięki cudownemu rozwojowi nauk, mogą dążyć do pewnej samowystarczalności. My jednak, aż do chwili, gdy będziemy mieli dowody, że jest inaczej, będziemy musieli przywozić materiał opałowy w stanie płynnym.

Obecnie czynimy poszukiwania na naszym terytorjum, aby przekonać się, czy jesteśmy zasobni w naftę. Jeżeli ją posiadamy, to ją wypompujemy, jeżeli jej u nas nie ma, to się uspokojimy, po dokonaniu wszelkich doświadczeń celem przekonania się, czy przyroda obdarzyła nas tem bogactwem, czy też nie.

Węgiel, twardy materiał opałowy, węgla, żelazo: stanowią one pięć produktów, które w imporcie naszym odgrywają główną rolę. Możemy zmniejszyć ich ilość, lecz nie o wiele.

Teraz zaś za import trzeba płacić towarem, wazjemni świadczeniami, lub też złotem. Innego sposobu zapłaty, przynajmniej dotąd, jeszcze nie znaleziono (Wesołość).

Nie robmy jednak dramatu z powodu ucieczki złota! Złoto jest towarem rzadkim, cennym, lecz towarem, służącym do płacenia za inny towar.

Dane statystyczne wszystkich banków emisyjnych (które za chwilę wymienię) dowodzą, że złoto zapisuje się po stronie przychodu i rozchodu.

Naprzekład Francja zmniejszyła swój zapas złota od stycznia do dnia dzisiejszego (t. j. monet i złota w sztabach) z 77 miliardów do 76 miliard. 608 milionów; Niemcy z 376 do 161; Szwajcaria od stycznia do dzisiejszego dnia — z 1998 do 1634 miliardów franków szwajcarskich; Italia z 7 miliardów 733 milionów do 6 miliardów 768 milionów, co wynika z ostatniego sprawozdania dekadowego Banca d'Italia, jakie mam pod ręką.

Holandja przeszła z 919 milionów do 802 milionów, Belgja z 2 miliardów 745 milionów do 2 miliardów 704 milionów. W Polsce jest do zanotowania mała zwyżka: z 477 do 482 milionów.

Przeciwko spekulantom walutowym.

Przy rozstrąsaniu tego zagadnienia byłoby przede wszystkim ważne ustalenie również stosunku, jaki istnieje między obiegiem a rezerwą.

Dzisiaj w Italji jest w obiegu banknotów za 12 miliardów 661 milionów, do których jednak należy dodać 2 miliardy w monetach t. zw. zdawkowych, doskonale nadających się do robienia sprawunków. Stosunek złota do banknotów, będących w obiegu wyraża się liczbą 53,60 od sta. Można więc twierdzić, że rezerwa złota, jakkolwiek uległa znacznemu zmniejszeniu, z powodów już Panom wyluszczonych, przeżywa jednak o 13 proc. owe 40 proc., które są uważane za najniższą granicę, potrzebną dla zapewnienia stałości walucie.

Ulegliśmy niejako krwotokowi złota wartości 700 milionów. W tym krwotoku w dwóch trzecich grały rolę czynniki obiektywne. Trzecią część zaś wdzicamy pewnym nikczemnym panom, którzy w ostatnich czasach zaczęli spekulować banknotami. Teraz musimy je wykupywać na rynkach obcych. Dzisiaj zostaną względem nich zastosowane pewne środki (długie, niemilkające oklaski).

Dwoma dekretemi, które dzisiaj zostaną ogłoszone w Dzienniku Ustaw i które będą obowiązywały od dnia dzisiejszego, postanawia się, że żadna operacja dewizowa nie może być uskuteczniiona, o ile nie odpowiada rzeczywistym potrzebom przemysłu i handlu oraz potrzebom osób, udających się zagranicę. Zabroniony jest wywóz banknotów oraz czeków a nadto zakupywanie na rynkach obcych papierów wartościowych cudzoziemskich oraz italskich, emitowanych zagranicą. Na skutek zakazu, o którym wspominałem, powinny być ogłoszone wszelkie papiery wartościowe, emitowane zagranicą i znajdujące się w Italji, niezaopatrzone w stemplel z data dnia dzisiejszego. Aby zachęcić posiadaczy takich papierów do ich zgłaszania opłata stemplowa ulega zmniejszeniu o 1/10.

Place robotnicze.

Teraz dotkne innego zagadnienia, pozostającego w związku z redukcją kosztów wewnętrznych. Kwestja tą, która jest niezmiernie ważna i delikatna, jest sprawa plac robotniczych.

Zobaczmy jak przedstawia się ta sprawa w innych krajach. Bierzemy pod uwagę place realne za godzinę. Upprzedzam, że wszystkie liczby biorę z Revue Internationale du Travail, będącej organem Ligi Narodów i nie mającej żadnego w tym interesu, by umieszczać dane statystyczne specjalnie przychyłne dla Regime'u Faszystowskiego, które więc z tego względu zasługują na wiarę.

W Danii, biorąc za podstawę liczbę 100 w roku 1914, płace robotnicze wyrażały się cyfrą 169, w Stanach Zjednoczonych 174, w Czechosłowacji 148, w Szwecji 183, we Francji 160. Są to godzinoprace.

A teraz zobaczmy, jak się przedstawiają realne płace tygodniowe. Biorąc za podstawę przedwojenne 100 z r. 1914, w Afryce Południowej płace te wynosiły 107, w Australii 117, w Nowej Zelandii 108, w Anglii 128, w Czechosłowacji 131. Płace realne dniówkowe w niektórych krajach w porównaniu z okresem przedwojennym przy podstawie 100 z r. 1914 przedstawiają się następująco: Szwajcaria 156, Szwecja 152, Niemcy 107, Francja 130.

Zobaczmy zaraz, jak przedstawiają się one w Italii. Średnia nominalna płaca dzienna, według danych Faszystowskiego Instytutu Narodowego Ubezpieczeń od wypadków przy pracy wynosiła w 1914 r. — 3,54, płaca za godzinę — 0,35. W 1933 r. — 15,25, płaca za godzinę z 0,35 podniosła się do 1,90. Takie są dane Instytutu Ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków przy pracy. Weźmy dane pewnej osoby prywatnej, obywatela Mortona, który stwierdza, że płaca za godzinę w 1914 r. wynosiła 0,34, zaś płaca ta w r. 1933 wynosiła 1,90.

Gdyby wszyscy w Italii pracowali, nie byłoby wiele o tej płacy do powiedzenia, ponieważ, oczywiście wysokie wynagrodzenie daje możność konsumpcji masom, a więc daje pewną pracę przemysłowi. Lecz kiedy istnieje bezrobocie, które stało się ono coraz poważniejszym zagadnieniem, nie należy już podkreślać zdania: „wysokość płac”, lecz należy zaakcentować wyraz „egzystencja” a nadewszystko „ciężkość pracy”.

Mówiąc to, zwracam się przede wszystkim do towarzyszy, będących w kontakcie z robotnikami, do których muszę przemawiać językiem faszystowskim! będącym językiem zdecydowanie antydemagogicznym (żywe oklaski).

Rozumie się, że łatwiej jest stanąć przed grobami robotników i powiedzieć im: „Podwyższam wam wynagrodzenie”. Otrzyma się za tę wiadomość wiele oklasków, lecz obowiązkiem faszysty jest powiedzieć: „Zróbcie to poświęcenie, gdyż to nam pozwoli przetrwać walkę na rynkach światowych, pozwoli zakwitnąć naszemu eksportowi a wam i tym, którzy pracy nie mają, da pracę stałą” (żywe oklaski).

Roboty publiczne.

Zresztą robotnicy rozumują już powyższymi kategoriami myśli, gdyż nikt lepiej od robotnika nie orientuje się w tem, jak rozwija się przemysł, gdyż robotnik nie jest, jak ten medrzec, zamknięty w swej wieży z kości słoniowej. Robotnik widzi doskonale, czy składy się zapełniają, czy towar nie ma zbytu. A widząc zastój w sprzedaży wyrobów, dochodzi w pewnej chwili do zrozumienia, że konsekwencją tego będzie brak pracy.

Zagadnienie, jakie musimy sobie postawić i któ-

re musimy rozwiązać, jest następujące: w jaki sposób możnaby dać największą ilość pracy, umożliwiającą ciągłość zatrudnienia jaknajwiększej liczbie pracowników. (Żywe oklaski).

Dla osiągnięcia jaknajwiększych oszczędności w budżecie, mogliście zauważyć, że po zaprojektowaniu wielkich robót publicznych w r. 1932 na sumę 1.300 milionów nastąpiło w tym czasie kilka emisji bonów dziesięcioletnich — w r. 1933/34 nie było żadnego programu robót publicznych poza zarządzeniem, zalecającem zaprowadzenie oszczędności, poza zarządzeniem, dotyczącem klęski, spowodowanej lawinami, ulewami deszczami i innymi klęskami żywiołowymi tego rodzaju.

Nawet w r. 1934/35 również nie wyznaczamy funduszy nadzwyczajnych.

Z tego jednak powodu nie należy wnosić, że żadnych robót nie będzie. Będą, ponieważ musimy wypełnić poprzednie zaległe luki. Tymczasem będziemy dalej prowadzili wielkie roboty publiczne, które obejmują: wodociąg Pulijski, na który prelimitowano przedwczoraj 187 milionów, autostradę do Genui, drogi państwowe, których pozostaje jeszcze do wykończenia 1600 kilometrów i błota pontyjskie. Wszystko to jest wielką pomocą dla bezrobotnych Włochów. Zatrudnionych jest 30.000 i chyba trzeba będzie zastosować system rotacyjny, ze względu nato, że niema go w innych dziedzinach. (Wesołość).

Są jeszcze roboty przy wodociągu istryjskim, przy planie regulacyjnym Triestu, przy melioracji Dolnego Tagliamento, nowej stacji w Wenecji; w Medjolanie wykonywa się właśnie plan regulacyjny. Turyn wykańcza ulicę Roma. Genua ma dosyć szeroki zakres robót. Florencja ma nową stację. Bologna ma ważne prace z punktu widzenia planu regulacyjnego. Neapol — nową stację morską, warsztat reparacyjny i prace nad dzielnicą Carita. Rzym ma szereg prac, wykonywanych na rachunek zwykłego budżetu Gubernatorskiego i które rozciągają się, poczynając od izolacji Augusteum aż do Casa del Littorio.

Co się tyczy przemysłu, przypominam, że mamy prelimitowane 1.200 milionów na elektryfikację państwowych dróg żelaznych. Lecz przemysł będzie miał do wykonania inne zamówienia o charakterze wojennym, właśnie dlatego, że jest rozbrojenie. (Oklaski).

Mogę wam powiedzieć, że zużyjemy na budowę okrętów liniowych te 70.000 tonn materiału okrętowego, przypzane nam przez Konwencję Waszyngtońską. (Oklaski).

Wyniosłoby to olbrzymią sumę. Dzisiaj jesteśmy bliscy miljarda, który zostanie pokryty ratami w ciągu sześciu lat, poczynając od 1934 do 1940 roku. Powinniście pamiętać, że dla wykończenia statku liniowego potrzeba nie mniej, niż cztery lata; oczywiście statku liniowego o takim tonażu, jaki zastępujemy i jaki już został postanowiony.

Następnie, również w tym okresie czasu, odno-

wimy flotę powietrzną kosztem mniej więcej mil-jarda. Mamy flotę powietrzną dostateczną, lecz aero-plany szybko się starzeją. Aeroplan, gdy ma sześć lat, jest już prawie zgrzybiały. Sądzę, że nasi robotni-cy metalurgiczni, mechanicy, cieśle, elektrotechnicy ucieszą się tą wiadomością, gdyż, kiedy praca jest zapewniona na pewien okres czasu, oznacza to spo-kój i nie tylko kawałek chleba, lecz spokój moralny, napełniający otuchą łysiące i miliony rodzin ita-lskich.

System fiskalny.

Nie ulega wątpliwości, że ciężar fiskalny, prze-dewszystkiem dotykający rolnictwo, jest ogromny.

Dzieje się to dlatego, że dzisiaj dla zapłacenia takiego samego podatku, co wczoraj, trzeba sprze-dać podwójną ilość produktów. Jednakże co się ty-czy Państwa, to nie przekroczyliśmy miary. (Prze-ję także do Gmin i do Prowincji — i to będzie wystarczy).

Podatek gruntowy, który w 1913 r. dał 84 miljo-ny, podskoczył w 1933/34 do 150 milionów, to tro-chę mniej, niż dwukrotnie. Dodatek do podatku gruntowego prowincjonalnego wzrósł z 74 milionów do 140 milionów, a komunalny ze 124 do 550 mi-lionów.

Natomiast podatek dochodowy od gospo-darstw rolnych, służnie wprowadzony przez towa-rzysza De Stefani, który w roku 1926 wyniósł 170 milionów, zmniejszył się do 95 milionów, ponieważ stopniowo zmniejszyliśmy wymiar podatkowy.

Podatek od majątku ruchomego, wymierzany dzierżawcom rolnym i w przemyśle rolnym, podniósł się z 6 i pół miliona do 70.

Opłaty od bydła wzrosły z 20 milionów do 120.

Następnie idą opłaty syndykalne, dochodzące do 55 milionów oraz podatek od nieszczęśliwych wy-padków przy pracy w rolnictwie. W 1926 r. wyno-siły one 29 milionów, zaś dzisiaj — 74 miliony.

Biorąc za podstawę w r. 1914 — 100, otrzymu-jemy, że dzisiaj obciążenia fiskalne, podatki i opła-ty rolne wzrosły ze 100 do 490 lirów.

Należałoby powiedzieć obywatelom włoskim, aby poczekali trochę z urzeczywistnieniem wspa-niałych planów regulacyjnych. Po pierwsze dlatego, że są miasta, niepotrzebujące ich, powtóre dlatego, po-nieważ śmieszne jest poruszanie całego sztabu in-żynierów i architektów dla wykonania planów re-gulacyjnych w mieście z trzydziestotysięczną ludno-ścią.

Tam wystarczy geometra.

Następnie trzeba by powiedzieć obywatelom, aby byli mniej wymagający, bo jeżeli żądają tylu rzeczy — i lekarza i weterynarza i akuszerki i nauczyciela i nauczycielki i wystarczający sztab policjantów ko-munalnych w płomiennych mundurach, to wszystko stanowi przeszkodę, gdyż nie jest możliwe w te-raźniejszym stanie rzeczy zmniejszyć ten ciężar po-datkowy.

Nie mówię, ażeby wysokość wymiaru podatko-wego zrównać z wymiarem z r. 1914, co jest nie-możliwe, lecz aby ją zmniejszyć.

Konsekwencje wojny światowej.

Nie zapominajmy, towarzysze, że między 1914 a 1934 miał miejsce pewien epizod, nadający się, jeżeli chcicie, do kroniki wypadków, zupełnie mało-ważny, skromny w swej proporcji. Tym zdarzeniem o charakterze kronikarskim była wojna światowa. Wojna światowa wprowadziła do budżetu państwo-wego terminy dawniej nieznanne. Jakże to są termi-ny? Renty inwalidzkie, wynoszące miliard sto mi-lionów, jak to już przed chwilą powiedziałem, koszty wojenne z 884 milionów przedwojennych podsko-czyły do 4 miliardów 682 milionów, to wydatek święcie obowiązujący, co do którego nie może być żadnej dyskusji. Tu może być mowa tylko o tem, jak ten dług zapłacić w sposób jaknajkorzystniejszy.

Następnie jest jeszcze sprawa długów publicz-nych, ponieważ wojna była finansowana przez ów-czesne rządy pożyczkami.

Tutaj stawiamy przed nowem zapytaniem: czy no-wa wojna ma być finansowana przez pożyczki, czy przez podatki? Bo jednak musi być jakiś finanso-wana!

Najwyższa komisja postawiła sobie takie zada-nie i rozwiązała je. Nie chcę powiedzieć wam, w ja-ki sposób, lecz wybrałmy już to, co się nazywa naj-lepszym sposobem finansowania konieczności obro-ny narodowej na wypadek wojny.

Wobec tego, że poprzednie rządy wybrały dro-gę pożyczek, zrobiono jedną w 1914, następnie dru-gą w czerwcu 1915 i trzecią 22 grudnia 1915 i czwar-tą 2-go stycznia 1917 r., piątą — 6-go grudnia 1917.

Wreszcie 24 listopada 1919 zaciągnięto pożycz-kę na sumę nieograniczoną i wypuszczono ją na za-sadzie subskrypcji na próbę 5% netto i za cenę 85, która dała 21 miliardów lirów.

Oto są dane, stwierdzające, że dług publiczny, który 30 czerwca 1914 r. wynosił 15 miliardów 766 milionów, powiększył się w czasie wojny do 77 mi-ljardów, a dzisiaj wynosi 226 milionów.

Ciążą na nich odsetki, które trzeba zapłacić i które objęte są budżetem państwowym.

Środki zaradcze.

Rozpoczęliśmy stosowanie środków zaradczych zaraz w 22 roku. Nie mogliśmy poświęcić 270 ty-sięcy właścicieli książeczek oszczędności. Wtedy to właśnie został utworzony Instytut Likwidacyjny.

Nazwa nie jest zbyt szczęśliwa. Widocznie w owych czasach nie znaleziono lepszej nazwy.

Pewnego dnia czytaliście w pismach komunikat, datowany z dn. 12 marca 1934 r. treści następującej: „W tych dniach obradowały Rady administracyjne trzech wielkich banków włoskich: Banca Commer-

ciala Italiana, Credito Italiano i Banco di Roma, uchwalając budżety, które miały być przedłożone do aprobaty w końcu marca na najbliższych dorocznych zgromadzeniach.

„Na zasadzie otrzymanych opinii stwierdzamy, że włoska organizacja bankowa wyszła już z okresu depresji i rozwija się w warunkach zapewnionego powodzenia, została przebudowana w sposób, dający gwarancje pełnej jej zdolności do pracy. Jest ona bezwzględnie w stanie udzielania coraz wydatniejszej pomocy i sprostania obecnym wymaganiom poprawy gospodarczej, wykonując zwykłe swe czynności w zakresie wymiany pieniędzy oraz udzielając pomocy handlowi w drodze zwykłych operacji kredytowych.

„Dywidenda, która zostanie zaproponowana na najbliższych posiedzeniach, będzie wynosiła 5 od sta.

„Oszczędności instytucytów zostały wyrównane w sposób, wykluczający wszelkie ryzyko przy depozytach o charakterze przemysłowym, które, stosownie do założeń regimenu, zmierzają do bardziej celowego skoordynowania działalności na polu przemysłem Państwa, zostały podjęte beżpośrednio przez I.R.I., które zarządzi stopniową jej demobilizację oraz upłynnienie rynku kapitałowego”.

Sądzę, że większość publiczności, czytając ten komunikat, powie sobie: „Jest jakoś lepiej” i, w istocie, tak jest!

Lecz wtajemniczeni (śmiech) z pewnością powiedzieli: „Coś się tam znów kryje w tym komunikacie?”.

Zaraz wam to wytłumacze.

Podczas wojny i no wojnie bank przestał być bankiem (zadowolenie). Bank musi być bankiem, musi gromadzić, rozdzielać i płacić odsetki za pieniądze.

Natomiast banki włoskie, być może w celu dopomożenia przemysłowi, gromadziły w ogromnych ilościach papiery przemysłowe, których kurs na giełdzie spadł.

Cóż się wtedy stało? Otóż, cała ta masa nagromadzonych papierów runęła na instytucyt, zwany dawniej Instytutem Likwidacyjnym, a obecnie zwie się Instytutem Rekonstrukcji Przemysłowej, mający dwa oddziały, jeden jakby szpital, a drugi niejako oddział dla rekonescencjów. Jest to zarządzanie, dzięki któremu dzisiaj banki stały się znowu bankami.

Lecz wszystko to kosztowało. Koszty te będą uwidocznione w budżecie państwowym. Wszystko to zepchnięte jest w odciały czasu.

Widzicie, operacja ta była doniosła i delikatna, lecz konieczna dla dzieła uzdrowienia.

Dzisiaj sprawa ta jest całkowicie zakończona.

Jesteśmy w porządku. Śmiać mi się chce z tych, co mówią jeszcze — śmiać mi się i płakać jednocześnie — którzy mówią jeszcze o gospodarstwie liberalnem. Ależ trzy czwarte gospodarstwa włoskiego, przemysłowego i rolniczego leży na barkach Rządu. I gdy

bym był niezdeterminowany, czy wprowadzić do Italii kapitalizm państwowy czy też socjalizm państwowy, który jest odwrotną stroną medalu, to miałbym dzisiaj dostateczne obiektywne warunki, konieczne do ich wprowadzenia.

Inne jeszcze zadanie ciąży na budżecie: interwencja! Czy należy się nią posilkować? Naturalnie. Chcielibyśmy, by zbankrutowały wszystkie konsorcja rolne w Italji? Nie. A to kosztowało 180 milionów.

A kopalnie siarki? a przemysł? a rolnictwo?

Wszystko to kosztuje i wyraża się jakąś pozycją w budżecie. To jest konieczne. Dlaczego? Dlatego, że dzisiaj żyjemy w stanie prawdziwej i rzeczywistej wojny gospodarczej, przy której niektóre formuły, które dawniej były na miejscu, dzisiaj już nie mają racji bytu.

Pomyślnie objawy.

A teraz, gdy zbliżam się do końca, zapytam mnie: Jak się właściwie rzeczy mają? Czy krwizy się kończy, komplikuje, czy też pogarsza. Istnieją, oczywiście, objawy poprawy. Stwierdzone jest zmniejszenie się upadłości, protestów wekslowych i wzrost, nawet dość znaczny, produkcji niektórych gałęzi przemysłu.

Buwając jednak przypływ i odpływ, stosownie do miejsc. Jednakże moglibyśmy zrobić następujący wniosek, że już spaść niżej niepodobna.

Zresztą możeby to i było trudne (śmiech).

Moga istnieć dwie możliwości: albo zostanie tam na długo na dnie tej przepaści, albo też powoli zaczniemy wypływać. Jednakże, według mego mniejsza trzeba pożegnać się z myślą, że mogą powrócić czas tak zw. pomyślności, będącej ideałem życia, iakiedyby ludzie nie mieli nic innego do roboty w życiu, jak tylko gromadzenie pieniędzy.

Zmierzamy, być może do kresu, w którym ludzkość zatrzyma się na niższym poziomie swych potrzeb gospodarczych. Nie należy się tem przerażać. Być może, będą to ludzie bardzo silni, zdolni do ascetyzmu i heroizmu, o jakim my nawet nie mamy pojęcia w tej chwili.

W każdym razie odrodzenie życia gospodarczego w mniejszej lub większej mierze następcą wątpliwości natury czysto politycznej. Nigdy może w tym stopniu co dzisiaj, nie zależały rozwój sił gospodarczych od warunków polityki europejskiej i wszechświatowej. Są punkty styczne, które się zaostriżają.

Nadewszystko — kwestia rozbrojenia.

Została ona postawiona światu w sposób absurdalny. Nie powinno się było nigdy mówić o rozbrojeniu, gdyż nawet przy najszcześliwszej hipotezie, narody będą zawsze uzbrojone.

Dzisiaj kwestia ta może być uważana za wyczerpaną. Jednakże pozostawi ona po sobie ślady przykre i drażniące. Następnie istnieje jeszcze kwe-

stja Saary, kwestja Dunaju i zagadnienie Wschodnie. Stara Europa musi się zdecydować. Albo prowadzić będzie politykę kontynentalną, albo też ster wymknie się z jej ręki.

Wy to czujecie: lecz ja wiem o wielu rzeczach, o których wy nie wiecie, a których nauczyłem się podczas tych dwunastu lat, a które są tam, nieuchronne a prawdziwe, stwierdzające, że Europa albo musi odmłodzić swoje instytucje i swoich ludzi, albo jutro nie będzie już mogła zmierzyć się z siłami Ameryki, a nadewszystko z siłami Japonji.

Okropny znak zapytania, ciążyący na sercu wszystkich od zarania dziejów aż po dzień dzisiejszy, streszcza się w słowach: Czy będziemy mieli pokój, czy też wojnę?

Tymczasem historia nam mówi, że wojna jest zjawiskiem, idącym w parze z rozwojem ludzkości. A może to los tragiczny ciąży na człowieku. Wojna pozostaje w takim związku z męczyzną, jak macieństwo z kobietą. Prudhomme powiada: „Woj-

na jest pochodzenia boskiego". Heraklit, melancholik z Efezu, uważa wojnę za źródło wszechrzeczy.

Oto dłaczego, szanowny towarzyszu, Delacroix, wiem, że pan żartował, mówiąc o nagrodzie Nobla. W Encyklopedji wypowiedziałem wyraźnie moją myśl z punktu widzenia filozoficznego i naukowego. Ja osobiście nie wierzę w wieczny pokój, lecz uważam go za przygnębiający i pozostający w sprzeczności z wartościami człowieka, które jedynie w krwawym wysiłku wypływają na światło dzienne.

Takie stanowisko zajmujemy z punktu widzenia doktrynerskiego; jednakże życie polityczne, nasze interesy, praca nad przebudową wewnętrzną, której się oddajemy, każą nam pragnąć długiego okresu pokoju.

W każdym razie, gdyby nawet ta alternatywa dramatyczna miała się sprawdzić, naród italski, wychowany i ujęty w karby przez Liktorską arystokrację, z całym spokojem, ze świadomą karnością i silną wolą poszedłby na spotkanie ewentualnym wypadkom.

XV WALNE ZGROMADZENIE IZBY HANDLOWEJ POLSKO - ITALSKIEJ

W dniu 18 czerwca r. b. przy licznych udziale członków i zaproszonych gości odbyło się XV «e do» roczne Zgromadzenie Izby Handlowej Polsko « Ital» skiej, które zaszczytliwi swoją obecnością członkowie Ambasady Król. Italji, Hr. Bellardi-Ricci, Radca Legacyjny i p. Franco Pietrabissa, Radca Handlowy. Nadto w zebraniu wziął udział Przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu, p. Radca Jan Dąbrowski. Ohelni byli również przedstawiciele organizacji gospodarczych w Polsce i prasy.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia był następujący:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego.
2. Odczytanie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie z działalności Izby za r. 1933.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu za rok 1933 i udzielenie absolutorjum Zarządowi.
5. Preliminarz budżetowy na rok 1934.
6. Wybór Członków Rady i Komisji Rewizyjnej.
7. Wolne wnioski.

Posiedzenie zagał Wiceprezes Izby, Inż. Tadeusz Marchlewski, zapraszając na przewodniczącego honorowego p. Bellardi « Ricci, Radcę Ambasady Król. Italji. Następnie p. Inż. Marchlewski powitał w imieniu Izby członków Ambasady, przedstawiciela M.P. i H. oraz przedstawicieli organizacji gospodarczych, prasy i członków Izby.

Na wniosek p. Inż. Marchlewskiego zebrani uczli pamięć tragicznie zmarłego ministra Bronisława Pierackiego przez powstanie.

Przemówienie W. Prezesa Izby o działalności Izby Handlowej Polsko « Ital» skiej.

Na temat działalności Izby Handlowej Polsko « Ital» skiej w r. 1933 Wice « Prezes Izby, p. inż. Renato Sambri, wygłosił przemówienie treści następującej:

Panowie wiedzą z doświadczenia, jaki jest zakres codziennej pracy Izby. Nie będę więc tutaj wyszczer-

LA XV-a ASSEMBLEA GENERALE DELLA CAMERA DI COMMERCIO POLACCO - ITALIANA

In data 18 giugno a. c. presenziata da numerosi Soci ed invitati, si è tenuta la XV-a Assemblea Generale annuale della Camera di Commercio Polacco « Italiana, onorata dalla presenza del Comm. Alberto Bellardi « Ricci Consigliere della Regia Ambasciata d'Italia, dal cav. uff. Franco Pietrabissa R. Addetto Commerciale, nonché dal Consigliere Giovanni Dąbrowski, in rappresentanza del Ministero dell'Industria e Commercio, e dai rappresentanti degli enti economici e della stampa polacca.

L' Ordine del giorno

era il seguente:

- 1) Apertura della seduta ed elezioni del Presidente;
- 2) lettura del verbale dell'ultima Assemblea Generale;
- 3) relazione sull'attività della Camera nel 1933;
- 4) rendiconto finanziario, esame e ratifica del bilancio del 1933;
- 5) bilancio preventivo per l'anno 1934;
- 6) elezione dei membri del Consiglio e dei Sindaci;
- 7) proposte varie.

La seduta fu aperta del vice«presidente della Camera, Ing. Taddeo Marchlewski il quale ha invitato il R. Consigliere comm. Bellardi « Ricci a voler prendere la presidenza onoraria. Il vice « presidente ha rivolto poi un vivo ringraziamento al R. Consigliere, al cav. uff. Franco Pietrabissa e al sig. Dąbrowski, nonché ai numerosi invitati, rappresentanti dell'economia e della stampa per aver voluto presenziare alla XV-a Assemblea della Camera. Il vice«presidente ha invitato infine tutti i presenti a levarsi in piedi, per onorare la memoria del ministro Bronisław Pieracki, così tragicamente scomparso.

Il discorso del Vice«Presidente Sambri sull'attività della Camera di Commercio Polacco « Italiana.

Sul tema dell'attività della Camera di Commercio Polacco « Italiana di Varsavia, nell'anno 1933, il vice«presidente Ing. Renato Sambri ha tenuto il seguente discorso:

gólniał wszystkich drobnych czynności, które składają się na bieżącą pracę Instytucji, choćby dlatego, że Panowie niejednokrotnie mieli możność słyszeć o nich na poprzednich Zgromadzeniach. Powiem tylko, że wiele z tych czynności, niewidocznych dla osób, stojących poza biurem, a które są jednakże niezmiernie pożyteczne, tworzą, można śmiało rzec, podstawę działalności Izby, jak na przykład: udzielanie informacji, porad prawnych firmom lub poszczególnym kupcom obydwu krajów, sprawowanie opieki nad interesami zarówno obywateli włoskich jak i polskich, łagodzenie sporów, wynikających pomiędzy handlującymi i t. p. Jednym z ważniejszych świadczeń Izby jest odpowiadanie na kwestjonariusze, otrzymywane corocznie od wielu firm oraz instytucji włoskich, pragnących zacerpnąć informacji w tej lub innej kwestji, dotyczącej przemysłu lub handlu w Polsce. Tego rodzaju kwestjonariusze przesyłane były Izbie przez Ministerstwo Korporacyj, przez poszczególne Prowincjonalne Rady Korporacyjne, liczne firmy włoskie itp., a odnoszą się one nie tylko do różnorodnych spraw handlowych, lecz również do takich kwestji jak np. szkoły zawodowe w Polsce, związki zawodowe itp.

Sądzę, że wielu członków zwracałoby się częściej do Izby, gdyby wiedziało, jaką korzyść mogłaby ona im przynieść, a wielu niebędących jeszcze członkami zapisałoby się do niej, gdyby dowiedziało się, jak wielkie przysługi może im oddać nasza Instytucja.

Jedną z donioślejszych czynności Izby, objętych programem jej pracy codziennej, posiadających znaczenie podstawowe i odróżniających ją od wielu pokrewnych jej instytucji, jest wydawanie własnego organu „Polonia-Italia”, który cieszy się powszechnym uznaniem dla różnorodności poruszanych w nim zagadnień oraz dla wielkiej liczby informacji nie tylko handlowych, lecz również treści kulturalnej i turystycznej. Prasa zawodowa w Italji zamieszcza coraz częściej informacje o Polsce, zacerpnione z naszego organu, co świadczy o tem, jak bardzo jest on pożyteczny.

Jeżeli tylko pobeżnie rzucimy okiem na sprawy, jakimi zajmowała się Izba w r. ubiegłym, to przede wszystkim należy wspomnieć o okólniku, który został rozszlany do zainteresowanych czynników gospodarczych w Italji z szeregiem pouczeń, zmierzających do zapobieżenia na przyszłość ewentualnym stratom, jakie ponosili importrzy włoscy, niedostatecznie obznajmieni z terenem Polski. Izba spowodowała również zamieszczenie odpowiednich notatek w prasie włoskiej. Okólnik Izby spotkał się z powszechnym uznaniem i przyczynił się do zmniejszenia się liczby spraw sądowych.

Izba w pewnych sprawach współdziałała z innymi pokrewnymi instytucjami, zachowując stanowisko niezależne, w szczególności odnośnie do projektu ustawy w Polsce, dotyczącej Izby handlowych polskich zagranicznych. Nie będą zatrzymywał się nad tą kwestją, gdyż była ona omówiona na poprzednim Walnem Zgromadzeniu.

Izba nasza w miarę sił i możliwości współdziałała

„Signori, Voi sapete per esperienza quale sia il giornaliero lavoro della Camera, e non istarò quindi ad elencarvi tutte le minute operazioni di cui si compone l'attività corrente del nostro Ente, anche perché tale descrizione l'avete spesso sentita nelle passate assemblee.— Vi dirò soltanto che molte di queste operazioni, che non si vedono dal di fuori, e che sono apprezzate soltanto dagli interessati diretti, sono nondimeno di grande utilità, e formano sì può dire il sostrato dell'attività della Camera: come impartizione di informazioni, consigli, pareri a ditte o singoli commercianti dei due paesi; tutela degli interessi di commercianti. — Uno dei servizi molto ricercati della Camera, è la risposta a questionari che essa riceve annualmente da molti Enti e ditte italiane, che desiderano essere informati su l'uno o l'altro problema industriale o commerciale in Polonia. Tali questionari vengono inviati alla Camera dal Ministero delle Corporazioni, dai singoli Consigli provinciali, da numerose ditte italiane ecc., e riguardano, oltre varie questioni di commercio, anche altri temi, come p. e. i problemi delle scuole professionali, delle associazioni professionali in Polonia ecc.

Credo che molti dei soci farebbero molto più uso della Camera se sapessero a che cosa può loro servire, e molti non soci diventerebbero tali se conoscessero i vantaggi che essa può loro portare.

Una delle più cospicue attività della Camera, attività che è compresa anch'essa nel programma del lavoro giornaliero, ma che rappresenta tuttavia un'opera di mole, che differenzia la nostra Camera da molte consorelle, è la pubblicazione della rivista „Polonia-Italia”, un organo che, secondo quanto ci viene riferito, è molto apprezzato per la varietà degli articoli trattati e per la quantità delle informazioni che contiene, non solo di indole commerciale, ma anche culturale e turistica. La stampa professionale italiana pubblica sempre più spesso informazioni sulla Polonia attinte dal nostro organo, ciò che vuol dire che esso si rende utile.

Se passiamo ora in rapida rassegna i problemi speciali di cui la Camera nel passato esercizio si occupò, menzionerò anzitutto la lettera « circolare che la Camera inviò l'anno scorso ai ceti commerciali dando loro delle raccomandazioni sul modo di premunirsi contro eventuali perdite di crediti. La Camera fece anche, allo stesso scopo, inserire opportuni articoli nella stampa. — Quest'opera di illuminazione fu molto apprezzata e portò già ad una diminuzione del numero delle vertenze.

La nostra Camera collaborò pure insieme alle consorelle, ma assumendo un atteggiamento individuale, alla discussione sulla legge che è in preparazione in Polonia sulle Camere di Commercio polacco-estere. Di più non mi dilungo, perchè sull'argomento venne riferito nella passata assemblea.

La nostra Camera contribuì, in misura delle sue forze e dei suoi mezzi, all'organizzazione per la partecipazione della Polonia alla Fiera del Levante a Bari, pubblicando articoli di propaganda (fra altro nel numero speciale del „Kurjer Polski” e nella „Po-

w zorganizowaniu udziału Polski w Targach Lewantynskich w Bari, zamieszczając artykuły propagandowe (w szczególności w numerze specjalnym „Kurjera Polskiego” oraz „Polonia-Italia”), a nadto prowadziła akcję propagandową na rzecz Targów w Medjolań, Padwie i Weronie.

Pragnę jeszcze nadmienić, jakkolwiek dotyczy to działalności Izby w r. 1934, nie zaś w 1933, że w r. b. Izba, dzięki poparciu i przy pomocy p. Rady Handlowego Ambasady Italskiej w Warszawie, Franco Pietrabissa, po raz pierwszy urządziła własny Pawilon na Targach Międzynarodowych w Poznaniu. Wziął w nim udział kilka firm italskich, wystawiając własne wyroby, fotografie, wykresy oraz broszury propagandowe. M. in. „E. N. I. T.”, którego wydawnictwa były rozdawane w czasie tych Targów, — dzięki pięknej szacie tych publikacji, odniosły wspaniały sukces.

Udział Izby w Poznaniu nie miał w roku bieżącym charakteru oficjalnego. Izba pragnęła uczynić pierwszy krok, ażeby, że tak powiem, wypróbować stopień zainteresowania się firm italskich. A zainteresowanie się, jak to stwierdzić można z prawdziwą przyjemnością, było bardzo znaczne. Miejmy nadzieję, że Italia, zachęcona pierwszym powodzeniem, zechce wystąpić w roku przyszłym w sposób oficjalny. Na decyzję Italii niewątpliwie wywrze wpływ stanowisko, jakie Polska w przyszłych rokowaniach handlowych zajmie wobec importu z Italii, gdyż wiele firm stawia sobie pytanie: „Na co nam się przyda wystawianie eksponatów, jeżeli potem nie możemy sprzedać towaru”. Tutaj już dotknęliśmy sprawy, o której będzie mowa obszerniej w dalszym ciągu.

Jeżeli rzucimy okiem na budżet Izby za r. 1933, który Panowie mogą szczegółowo przejrzeć, na pierwszy rzut oka nie zauważymy nic specjalnego zarówno po stronie dochodów, jak i rozchodów. A jednak w roku 1933 Izba przeżywała poważny okres przesilenia, w którym Instytucji naszej groziło duże niebezpieczeństwo. Jedynie szybkiej i skutecznej interwencji Pana Ambasadora Italii, Giuseppe Bastianiniego, oraz Pana Rady Handlowego, Franco Pietrabissa, zawdzięczamy, że Rząd Polski udzielił nam ponownie zapomogi i obiecał udzielić jej zarówno w roku bieżącym, jak i w latach następnych. Za pomoc tę Panu Ambasadorowi Bastianiniemu oraz Panu Rady Pietrabissie składamy nasze najserdeczniejsze podziękowanie.

Subsydjum Rządu Italskiego nigdy dotąd nie zawiodło. Muszę nawet zakomunikować Panom po myślną wiadomość, że Rząd Italski i tym razem, dzięki interwencji Pana Ambasadora Bastianiniego oraz Pana Rady Handlowego, Pietrabissa, wyraził gotowość z całą zyczliwością potraktować propozycję podniesienia tego subsydjum.

W końcu roku 1933 inne znowu zdarzenie przyczyniło się do powiększenia dochodów naszej Izby. Tem zdarzenie było zawarcie transakcji między Polską a Italią na budowę 2 statków polskich, powierzoną Zjednoczonym Stoczniom Adriatyckim oraz

lonia-Italia”) — svolse poi un'opera di propaganda per le fiere di Milano, Padova e Verona.

Voglio ancora porre in rilievo, sebbene questo cada nell'attività della Camera nel 1934 e non nel 1933, che quest'anno, la Camera, con l'appoggio e il concorso del sig. Addetto Commerciale a Varsavia, cav. uff. F. Pietrabissa, ha organizzato, per la prima volta, un padiglione proprio alla Fiera di Poznań. Alcune ditte italiane hanno esposto i loro prodotti e i loro diagrammi e opuscoli. Fra esse l'„Enit”, che ebbe col suo bellissimo materiale di propaganda un brillante successo.

La partecipazione dell'Italia a Poznań, non è stata quest'anno ufficiale, e stata solo la nostra Camera che ha voluto fare il primo passo, diremo quasi per sondare l'interessamento delle ditte italiane. Questo fu, come abbiamo constatato con piacere, molto forte. Incoraggiata dal primo successo, speriamo che l'Italia vorrà partecipare l'anno prossimo in forma ufficiale. Sulla decisione dell'Italia influirà naturalmente anche l'atteggiamento che la Polonia assumerà nelle trattative commerciali di fronte all'importazione dall'Italia. — Perché molte ditte si chiedono a che serve loro esporre, se poi non possono vendere. — Qui tocchiamo già un punto che tratteremo un pò più largamente fra poco.

Se gettiamo uno sguardo sul bilancio del 1933, che potrete liberamente esaminare in dettaglio, non osserveremo a prima vista nulla di straordinario. — Eppure durante il 1933 la Camera attraversò una grave crisi, che mise l'esistenza del nostro Ente in serio pericolo. — Fu solo grazie al pronto ed efficace intervento dell'Ambasciatore S. E. Bastianini e del sig. Addetto Commerciale cav. uff. Pietrabissa, ai quali rivolgiamo le nostre più sentite grazie, se il sussidio del governo polacco venne rinnovato, e se venne promesso di rinnovarlo anche per quest'anno e nei seguenti. Il sussidio del governo italiano non venne mai a mancare, anzi devo darvi la lieta notizia, che ci venne comunicata ultimamente, che il governo italiano, di nuovo grazie all'intervento di S. E. l'Ambasciatore d'Italia, e del sig. Addetto Commerciale, intende esaminare benevolmente la proposta di elevare tale sussidio.

Verso la fine dell'anno 1933, un altro fatto intervenne a raddrizzare le finanze della nostra Camera. La transazione fra la Polonia e l'Italia per la costruzione di due transatlantici polacchi da parte dei Cantieri Riuniti dell'Adriatico da un lato, e la fornitura di un forte quantitativo di carbone all'Italia dall'altro. Questa transazione, di cui noi tutti, italiani e polacchi, sinceramente ci compiaciamo, è stata anche utile per la nostra Camera, perché tanto i Cantieri Riuniti, quanto anche il gruppo dei fornitori di Carbone dell'Alta Slesia, hanno elargito al nostro Ente delle somme. Rivolgiamo anche da questa sede un cordiale ringraziamento agli elargitori.

Noi cerchiamo naturalmente, come ogni ente serio deve fare in questi tempi di crisi, di ridurre

dostawa wielkiej ilości węgla dla Italii. Transakcja ta, z której wszyscy szczerze się cieszymy, zarówno Włosi, jak i Polacy, przyniosła również naszej Izbie pewne korzyści, gdyż zarówno Zjednoczone Stocznie Adriatyckie, jak i grupa dostawców węgla z Górnego Śląska ofiarowały naszej Izbie odpowiednie sumy. To też korzystając z dzisiejszego posiedzenia, niech nam będzie wolno z tego miejsca wyrazić serdeczne podziękowanie ofiarodawcom.

Czynimy starania, jak to zresztą powinna czynić każda poważna instytucja w tych czasach kryzysu, zmniejszyć, o ile to możliwe, nasze wydatki i już osiągnięliśmy w tym kierunku wydatne rezultaty. Okolicznością, która pozwoliła nam poczynić pewne oszczędności było przeniesienie naszej siedziby z ulicy Wierzbowej na ulicę Moniuszki 10, gdzie płacimy znacznie mniejszy czynsz. Jeżeli jednakże preliminarz budżetowy na rok 1934 przewidywał równowagę dochodów i rozchodów, zamiast nadwyżki, tłomaczyć to się tem, iż kilka firm zmniejszyło swe subsydia, motywując to ciężkimi warunkami. Zwracamy się z gorącą prośbą do tych firm, które dotąd służyły nam pomocą, aby również na przyszłość nie odmawiały nam jej choćby w tej samej mierze, byleby umożliwić Izbie kontynuowanie swej pracy. Następnie zwracamy się do obecnych członków oraz do wszystkich przyjaciół naszej Izby z prośbą, ażeby zechcieli współdziałać w kierunku zdobycia jaknajwiększej liczby członków dla naszej Instytucji. Jak już zaznaczyłem, liczba członków wzrosła ze 115 na 125. Liczba ta jednak nie jest wystarczającą dla wypełnienia luk, jakie utworzyły się w latach poprzednich, wskutek ustąpienia pokątnej liczby członków. Jest rzeczą jasną, że im więcej członków będzie liczyła Izba, tem mniejsza będzie potrzeba zwracania się do szkodliwych bliźniaczy poszczególnych firm oraz instytucji.

Milo mi jest w imieniu naszej Izby wyrazić serdeczne podziękowanie tym wszystkim instytucjom polskim i włoskim oraz firmom i osobom, które w zrozumieniu doniosłości naszej Instytucji, udzielały nam swego poparcia. Dziękuję również Panom Członkom Rady oraz Komisji Rewizyjnej za ich bezinteresowną współpracę.

Jeżeli teraz Panowie zapytają, jaki będzie program naszej działalności na przyszłość, odpowiem: będziemy kontynuowali naszą działalność ze współudziałem wszystkich naszych członków. Propozycje i rady będą zawsze mile widziane i brane jaknajchętniej pod uwagę. Instytucja tego rodzaju, co nasza, potrzebuje nie tylko nieodzownej pomocy materialnej, lecz również moralnej wszystkich swoich członków. Dlatego też zapraszamy Panów do usilnej i zespółnej współpracy. Korzystam też ze sposobności, aby skierować kilka zwięzłych uwag pod adresem naszych zasłużonych członków Rady. Stanowisko członka Rady jest honorowe. Jednakże odpowiedzialność osób, zajmujących takie stanowiska, jest, ze tak powiem, jeszcze większa od odpowiedzialności, jaka ciąży na osobach, otrzymujących normalne wynagrodze-

dowe i możliwe le nostre spese, e abbiamo già ottenuto dei sensibili risultati in questo senso. — Un avvenimento che ci permise un risparmio fu il trasloco della nostra sede, dalla via Wierzbowa alla Moniuszki 10, dove paghiamo un affitto minore. Se tuttavia il bilancio preventivo per il 1934 prevede un pareggio, invece di un avanzo, ciò è dovuto al fatto che parecchie ditte ci hanno annunziato una riduzione delle loro sovvenzioni, motivandola con i tempi difficili. — Rivolgiamo un caldo appello a queste onorevoli ditte, che hanno voluto aiutarci nel passato, di continuare a farlo anche in avvenire, almeno nella stessa misura, onde permettere alla Camera di proseguire la sua attività. — Rivolgiamo poi un appello a tutti gli attuali membri e a tutti gli amici della Camera di voler fare propaganda per far affluire un sempre maggior numero di soci al nostro ente. Dall'anno scorso a quest'anno un aumento vi fu, ma piccolo da 115 a 126, non sufficiente a colmare i vuoti formati negli anni precedenti. E' chiaro che quanto più membri avrà la Camera, tanto meno essa avrà bisogno di ricorrere alla benevolenza di altri enti e istituzioni.

Mi è gradito di porgere a questo punto, a nome della nostra Camera i più sentiti ringraziamenti a tutti Enti polacchi ed italiani, e a tutte quelle istituzioni e persone le quali, nella giusta comprensione delle funzioni della nostra istituzione, danno ad essa il loro appoggio. Ringrazio pure i Membri del Consiglio e i Sindaci, per la loro disinteressata collaborazione.

Se ci chiedete quale sarà il programma della nostra attività nel prossimo avvenire, vi diremo: continuare il nostro lavoro, con la collaborazione di tutti i nostri membri. Proposte e suggerimenti saranno sempre bene accettati e saranno esaminati con la massima cura. Un ente come il nostro ha bisogno dell'appoggio non solo materiale, che purtroppo è indispensabile, ma anche morale di tutti i suoi membri. Vi invitiamo perciò ad una assidua e stretta collaborazione. Colgo questa occasione per rivolgere anche alcune brevi parole ai nostri benemeriti consiglieri. La carica di consigliere della nostra Camera è una carica onorifica, e la responsabilità di chi copre una simile carica è — possiamo dire — ancor maggiore di chi copre una carica retribuita, perchè vi impegna tutta la sua personalità morale. Rivoglio perciò un appello ai nostri antichi e nuovi consiglieri, che saranno oggi eletti al posto di quelli uscenti, di voler dedicarsi col massimo entusiasmo e con la maggiore diligenza al lavoro che essi si sono volontariamente assunti e che la Camera da loro perciò attende, e di procurare che le assenze siano più rare possibile e sempre giustificate.

Riassumerò in poche parole, perchè il tempo stringe, quali vorremmo fossero i punti nuovi del nostro programma nel prossimo futuro, se i mezzi materiali non verranno a mancarci. Anzitutto vogliamo perfezionare il nostro servizio interno con la

zenie za pracę, ponieważ ciąży na nich odpowiedzialność moralna. Dlatego też zwracam się do dających członków Rady oraz do członków obecnych, aby zechcieli przystąpić z całym zapalem i jaknajwiększą starannością do pracy, dobrowolnie zaofiarowanej i której oczekuje od nich Izba i aby starali się, by ich nieobecność na posiedzeniach Rady była jaknajzadsza i zawsze usprawiedliwiona.

Z braku czasu wyluszczyć tylko w krótkich słowach, jakie są nasze zdysydaty odnośnie do programu działalności w najbliższej przyszłości, którego zrealizowanie jest zależne od posiadania dostatecznych środków materialnych. Przedewszystkiem pragnęlibyśmy udoskonalić naszą pracę wewnętrzną przez ułożenie kompletnego skorowidza, zawierającego systematyczne informacje o firmach, osobach oraz instytucjach, zainteresowanych w handlu między Polską a Italią. Dzięki temu skorowidzowi będzie możliwe dostarczanie, bez zbędnej straty czasu wiarygodnych danych o poszczególnych firmach wszystkim osobom, pragnącym otrzymać tego rodzaju informacje. Na podstawie takiego skorowidza pragnęlibyśmy opracować wykaz, zawierający nazwiska i adresy firm i osób, zainteresowanych w handlu między Polską a Italią, który ewentualnie byłby opublikowany jako załącznik do naszego organu. Sądzę, iż tego rodzaju inicjatywa spotka się z uznaniem Panów. Przewidziana jest możliwość stworzenia również muzeum towarowego, zawierającego próbki towarów, będących przedmiotem handlu między obydwoma krajami. Tego rodzaju muzeum, które stanowiłoby swego rodzaju stały pokaz próbek na małą skalę, byłoby niezmienne pożyteczne, jednakże dotąd urzeczywistnienie tego projektu było ustawicznie odkładane z powodu braku środków. Miejmy nadzieję, iż w niedalekiej przyszłości projekt ten da się urzeczywistnić.

Zachęćci powodzeniem, jakim cieszył się Pawilon naszej Izby w Poznaniu, pragnęlibyśmy doprowadzić do skutku zamiar wzięcia udziału również i na Targach Wschodnich we Lwowie, które będą miały miejsce we wrześniu r. b. Nawiązaliśmy już kontakt z Dyrekcją Targów i zwróciliśmy się do niej celem otrzymania szczegółowych danych, dotyczących warunków udziału i; jak tylko takowe otrzymamy, zwrócimy się do firm włoskich w Polsce z propozycją wzięcia udziału w tych Targach. Nadmieniam, iż udział „E. N. I. T.”u na Targach Wschodnich jest zapewniony.

Leż przedewszystkiem Izba pragnęłaby zaofiarować swoją współpracę czynnikom kompetentnym zarówno włoskim, jak i polskim, celem dokładnego zbadania podstaw nowej umowy handlowej między Polską a Italią, której potrzeba staje się z każdym dniem coraz bardziej nieodzowna. Trzeba przyznać, iż kwestie, związane z tą umową, są niezmiennie skomplikowane, a to z powodu coraz silniej ujawniających się tendencji we wszystkich krajach do samowystarczalności, powodującej powstawanie niedającej się przebyć sieci ograniczeń w zakresie cel, kontyngentów oraz w obrocie dewizami.

compilazione di uno schedario completo di informazioni sistematiche su ditte, persone, enti che si interessano del Commercio fra la Polonia e l'Italia. Allora soltanto sarà possibile fornire dati attendibili, senza troppa perdita di tempo, a quanti sono desiderosi di informazioni. Sulla base di questo schedario vorremmo elaborare, e forse pubblicare in appendice alla rivista, un bollettino contenente nomi e indirizzi di ditte e persone interessate al commercio fra Italia e Polonia. Crediamo che questo lavoro troverà la vostra approvazione. Si è prospettata anche la possibilità di creare un museo merceologico di campioni di articoli di commercio, merci, che formano oggetto di scambio fra i due paesi. Un simile museo, una specie di piccola fiera campionaria permanente, sarebbe di somma utilità, ma finora la sua realizzazione dovette sempre essere aggiornata, per mancanza di mezzi. Speriamo che un giorno non lontano sarà possibile crearlo.

Incoraggiati dal successo del padiglione della Camera a Poznań, vorremmo realizzare la partecipazione della Camera anche alla Fiera di Lwów in settembre. Abbiamo già preso contatto colla Direzione della Fiera per farci mandare le condizioni e appena queste ottenute, rivolgeremo alle ditte italiane in Polonia un invito a parteciparvi. Il concorso dell'„Enit” alla Fiera di Lwów è già assicurato.

Ma la Camera desidera soprattutto mettersi a disposizione dei circoli competenti tanto italiani che polacchi per studiare le basi per il nuovo accordo commerciale fra la Polonia e l'Italia, la cui necessità si rende sempre più impellente. Dobbiamo riconoscere che i problemi in giuoco sono oltremodo complessi, per le spiccate tendenze alla massima autarchia, di quasi tutti i paesi, tendenze che hanno creato un'inestricabile rete di limitazioni, dazi contingenti e di restrizioni nel commercio delle divise.

Non vi spiegherò come e perché è sorta la pratica commerciale denominata autarchia, perché tutti lo sapete. Vi dirò solo che questa politica è attualmente la peggiore nemica dello sviluppo del commercio nel mondo. Non sosterrò neppure che il commercio completamente libero rappresenti la soluzione ideale del travaglio economico. Secondo noi, occorrerebbe una via di mezzo che tenga conto delle risorse naturali di un paese, e cerchi con opportuni ed equi trattati con altri paesi, uno sbocco per i suoi prodotti, sia naturali che manufatti, di cui il paese è più ricco o può fabbricarli senza usar violenza alle condizioni naturali in cui vive. Ma questo supporrebbe un'atmosfera di pace e di reciproca fiducia, che purtroppo oggi nel mondo non esiste ancora. Tutti devono però riconoscere che l'Italia fascista è la nazione che più cerca di avvicinarsi a questa via di mezzo, dove non sia costretta, da misure prese da altre nazioni a suo danno, a difendersi.

Le speranze deposte nella conferenza economica di Londra, che ebbe luogo nei mesi di giugno e lu-

Zbyteczne jest, abym tłumaczył Panom, w jaki sposób i dlaczego powstała ta tendencja polityki handlowej, nazwana autarchją, gdyż wszystkim jest to wiadome. Powiem tylko, iż ten kierunek polityki jest w chwili obecnej największą zaporą dla rozwoju handlu światowego. Nie będę również twierdził, że handel zupełnie wolny stanowi idealne rozwiązanie trudności gospodarczych. Według mnie potrzebna byłaby droga pośrednia, uwzględniająca bogactwa naturalne kraju i starająca się przez zawarcie odpowiednich i słusznych traktatów z innymi państwami znaleźć zbyt dla produktów krajowych, zarówno naturalnych, jak i przetwarzanych, w które kraj najbardziej obficie, lub też może je wytworzył bez gwałcenia warunków naturalnych, w których żyje. Lecz dla urzeczywistnienia tego konieczna byłaby atmosfera pokoju i wzajemnego zaufania, która, niestety, dzisiaj nie istnieje na świecie. Wszyscy jednakże muszą przyznać, że Italia faszystowska jest państwem, najbardziej starającym się zbliżyć do tej drogi pośredniej, na której nie jest zmuszona bronić się przed środkami, stosowanymi przez inne narody, na jej szkodę.

Nadzieje, pokładane na Konferencji Londyńskiej, która miała miejsce w miesiącach czerwca i lipca 1933 r., zupełnie zawiodły. Jakkolwiek 60 państw podpisało umowę o rozejmie celnym, to już pod koniec roku 20 państw wycofało się zeń i wszystko powróciło zupełnie lub prawie do dawnego stanu rzeczy. Dam jeszcze inny przykład na dowód, ile warte są konferencje międzynarodowe. Wskutek czynienia coraz większych i coraz bardziej dotkliwych trudności, nie można się dziwić, że międzynarodowa wymiana handlowa uległa w ostatnich latach stopniowemu zmniejszeniu. Wartość obrotów międzynarodowych spadła od r. 1928 do r. 1933 o 35%.

Co się tyczy zagadnienia, blisko nas interesującego, to znaczy wymiany handlowej pomiędzy Polską a Italią, utrzymała się ona w roku 1933 mniej więcej na poziomie roku poprzedniego, to jest na wysokości 63 milionów złotych. Byłoby bardzo ciekawe przytoczenie szczegółowych danych, dotyczących tej wymiany, lecz zaprowadziłyby one nas zbyt daleko. Jeżeli zbadamy dane statystyczne włoskie oraz polskie, zobaczymy, że bardzo różnią się one od siebie, a w niektórych punktach nawet bardzo wydają. Lepiej będzie na tem miejscu pominąć milczeniem powody tych różnic, dlatego też zaniechamy szczegółowego przytaczania cyfr, odkładając do innej okazji głębsze zbadanie tego zagadnienia.

Nie jest jeszcze pewne, jak ułoży się wymiana handlowa w r. 1934.

W roku tym będzie miał miejsce poważny eksport węgla na mocy znanych już układów. W r. 1933 Italia zajmowała 4 miejsce pomiędzy importerami węgla polskiego po Austrii, Francji i Szwecji. W r. 1934 zajmie prawdopodobnie 2 miejsce.

Nie sądzimy, aby wielkie trudności przeciwstały się zbliżeniu handlowemu pomiędzy dwoma krajami. Długie rokowania celem zawarcia umowy na okręty i na węgiel, pozwoliły zbliżyć się, poznać i oce-

nić 1933, fallirono completamente. Benché 60 potenze abbiano firmato l'accordo di tregua doganale, verso la fine dell'anno, 20 potenze si ritirarono, e tutto ritornò come prima o quasi. Un'altra prova, se occorre, di quanto valgano le conferenze internazionali. In seguito alle misure restrittive, sempre più feroci, non è da meravigliarsi se gli scambi internazionali hanno subito negli ultimi anni una progressiva diminuzione. Il loro valore è caduto dal 1928 al 1933 di 35%.

Per quanto riguarda il problema che ci interessa più da vicino, cioè gli scambi fra la Polonia e l'Italia, il volume di questi nel 1933 si mantenne pressappoco al livello dell'anno precedente, circa 63 milioni di Złoti. Sarebbe interessante dare qualche dettaglio, con cifre. Ma allora ci addentreremo in un problema controverso che ci porterebbe oggi troppo lontano. Se consultiamo infatti le statistiche italiane e quelle polacche, vedremo che esse differiscono alquanto, e per talune partite anche molto notevolmente. Vogliamo, in questa sede, evitare di esaminare le ragioni di queste differenze, e tralasciamo perciò ogni menzione più dettagliata di cifre, lasciando ad altro foro lo studio più approfondito del problema.

E' ancora incerto come nel 1934 si delinearanno gli scambi. Quest'anno vi sarà un forte aumento dell'esportazione del carbone, grazie ai noti accordi. Nel 1933 l'Italia occupava fra gli importatori di carbone polacco, il quarto posto, dopo l'Austria, la Francia e la Svezia. Nel 1934 essa occuperà probabilmente il secondo.

Ho detto poco dianzi che la Camera si mette col suo modesto apparato a disposizione dei fattori competenti per fornire materiali di studio per i nuovi accordi commerciali fra i due paesi. Questi accordi sono necessari per ravvivare e porre su basi nuove gli scambi polacco-italiani. Oltre i prodotti tradizionali, l'Italia offre a condizioni vantaggiose degli articoli nuovi ancora poco noti in Polonia fabbricati con la massima perfezione e precisione, utensili elettrici, macchine di ogni sorta, talune ingegnossissime, nuove invenzioni, prodotti chimici — tutte cose che occorre far conoscere anche in Polonia, non solo nell'interesse italiano, ma della Polonia stessa, perchè questa acquisterebbe a buon prezzo oggetti equivalenti o superiori in qualità a quelli che ora acquista più cari.

L'ostacolo più grave che si infrappone a questi accordi è dato dal sistema dei divieti e dei contingenti usato dalla Polonia. Auguriamoci che questo nobile paese che ci ospita riconosca che il mantenere questo sistema sia dannoso in fondo anche alla Polonia stessa, e che perciò lo abolisca, o almeno vi introduca una sensibile mitigazione.

Non crediamo che grandi difficoltà si infrappongano più ad un riavvicinamento commerciale fra

nić wzajemnie kontrahentom, co utoruje z pewnością drogę do nowych rokowań i nowych układów.

Największą trudnością przeciwstawiającą się tym układom, jest system zakazów i kontyngentów, stosowany w Polsce. Należy sobie życzyć, aby ten szlachetny kraj, którego jesteśmy gośćmi, uznał, że utrzymanie tego systemu jest w rezultacie szkodliwe również dla samej Polski i że powinien albo go znieść, albo przynajmniej wprowadzić doń znaczne umiarkowanie.

Sprawozdanie finansowe Izby.

Z kolei odczytano protokół Komisji Rewizyjnej i sprawozdanie finansowe za okres budżetowy od 1.I. do 31.XII. 1933 r., na podstawie którego zebrani udzielili Zarządowi absolutorjum. Preliminarz budżetowy Izby na r. 1934 został jednomyślnie przez Zgromadzenie zatwierdzony.

Wybory do władz Izby.

Zgodnie z p. 6 porządku dziennego odbyły się tajne wybory do Rady Izby, w wyniku których zostali wybrani pp.: Dr. Stanisław Boccione, Inż. Giorgio Corò, Dyr. Tadeusz Ginsberg, Dyr. Marceli Frydman, Adw. Dr. Alfred Kielski, Adw. Dr. Roman Kuratowski, Adw. Adolfo Lucat, Dyr. Inż. Tadeusz Marchlewski, Jerzy Meyer, Ks. Franciszek Radziwiłł, Dyr. Inż. Renato Sambri, Dyr. Stefan De Porayski, Dyr. Romeo Putini, Dyr. Wiktor Wiener i Dyr. Inż. Ettore Zanchi.

Do Komisji Rewizyjnej zostali wybrani pp.: Dr. Leon Felde, Julian Erlich oraz Dr. Giovanni Chirighin.

Wobec niezgłoszenia wolnych wniosków, Przewodniczący Walne Zgromadzenie zamknął.

Tegoż dnia odbyło się posiedzenie członków nowego obranej Rady, na którym został ukonstytuowany Zarząd w składzie następującym: Prezes Izby — Ks. Franciszek Radziwiłł, Wiceprezisi: Inż. Renato Sambri, Inż. Tadeusz Marchlewski oraz Dyr. Marceli Frydman, Sekretarz — Dr. Stanisław Boccione, Skarbnik — Dyr. Stefan De Porayski.

i due paesi. Le lunghe trattative per la conclusione dell'accordo per i transatlantici e per il carbone, hanno permesso ai negozianti di avvicinarsi, di conoscersi e di stimarsi reciprocamente, e gli accordi già conclusi appianeranno certamente la via a nuove trattative e a nuovi accordi."

Finito il discorso dell'ing. Sambri, fu data poi lettura del verbale della Commissione dei Sindaci, nonché il rendiconto finanziario della Camera per il periodo 1-1-33 — 1-1-34, e il bilancio preventivo per l'anno 1934, che è stato approvato dall'Assemblea.

Elezioni dei Membri del Consiglio e dei Sindaci.

Conformemente il p. 6 dell'Ordine del giorno, ebbero luogo le elezioni in votazione segreta, dei Membri della Camera. Sono stati eletti i sigg.: Marcello Frydman, avv. Roman Kuratowski, avv. Adolfo Lucat, ing. Taddeo Marchlewski, Giorgio Meyer, Principe Francesco Radziwiłł, ing. Renato Sambri, dirett. Stefano De Porayski, cav. Romeo Putini, dirett. cav. Vittorio Wiener, ing. Ettore Zanchi. Sindaci risultarono eletti: dott. Leone Felde, Giulio Erlich, dott. Giovanni Chirighin.

Non avendo nessuno presentato delle proposte varie, il vice-presidente della Camera chiuse quindi la seduta.

Nello stesso giorno ebbe luogo la seduta dei membri del nuovo Consiglio riuniti per costituire la nuova Direzione della Camera. Furono eletti:

Presidente: Principe Francesco Radziwiłł; Vice-presidenti: Ing. Renato Sambri, Ing. Taddeo Marchlewski, Cav. Marcello Frydman. Segretario: Dott. Stanisław Boccione; Tesoriere: Dirett. Stefano De Porayski.

Ś. P. DR. ANTONIO MENOTTI CORVI.

WSPOMNIENIE POSMIERTNE.

W dniu 24 czerwca r. b. w wypadku samochodowym, jaki miał miejsce na szosie, wiodącej do Pragi, zginął tragicznie Dr. Antonio Menotti Corvi, Radca Handlowy Poselstwa Włoskiego w Pradze, zaś do roku 1932 Radca Handlowy Ambasady Król. Italji w Warszawie.

S. p. Dr. Menotti Corvi urodził się w r. 1889 w Warszawie, jako syn emigranta włoskiego i matki Polki. Po ukończeniu szkoły średniej Rontalera udał się do Italji na studia wyższe, które ukończył w Uniwersytecie w Perugji z tytułem doktora nauk agromomicznych.

Po odbyciu służby wojskowej i po ukończeniu działań wojennych, w których brał udział, w lipcu r. 1919 przybył do Polski celem zebrania materiałów dla napisania pracy o życiu politycznym i gospodarczym Polski. Po pewnym czasie wraca do swojej Ojczyzny, lecz już w październiku r. 1919 przybywa znów do Polski, obejmując stanowisko Radyca Handlowego Poselstwa Włoskiego w Warszawie.

Dr. Menotti Corvi rozpoczął na gruncie naszym pracę bardzo roległą, daleko wybiegającą poza ograniczone ramy działalności urzędowej. Z jego inicjatywy w lipcu r. 1920 została założona w Warszawie Wie Izba Handlowa Polsko - Włoska, a w r. 1922 brał on żywy udział w rokowaniach, które doprowadziły do zawarcia umowy handlowej polsko - włoskiej. Rząd Polski w uznaniu zasług Dr. Menotti Corvi odznaczył Go w tym czasie krzyżem komandorskim orderu Polonia Restituta.

W latach następnych Dr. Menotti Corvi daje się poznać jako gorący zwolennik i krzewiciel idei zbliżenia polsko-włoskiego. Przy każdej okazji wygłasza przemówienia okolicznościowe, drukuje artykuły, udziela wywiadów prasie, wszędzie dając wyraz pragnieniu przyczynienia się do zbliżenia gospodarczego i kulturalnego między Polską i Italją.

Od r. 1922 zaczyna ogłaszać liczne publikacje, mające na celu zapoznanie Italji z Polską i Polski z Italją współczesną. Z ważniejszych jego prac wymienić należy: *La Polonia economica* (Rzym, 1923), *Italja Współczesna* (Warszawa, 1925), *Italja przy pracy* (Warszawa, 1926), *Waluta złota w Polsce* (Medjolan, 1927), *Tradycje historyczne stosunków gospodarczych polsko - włoskich* (Warszawa, 1927), *Pięćciolecie Ery Faszystowskiej* (Warszawa, 1928), *Nowe drogi polityki rolnej Italji* (Warszawa, 1929), *Ustrój Faszystowski w Italji* (Warszawa, 1930) i *Państwo Korporacyjne* (Warszawa, 1932).

Z inicjatywy Dra Menotti Corvi w r. 1927 został założony oddział Izby Handlowej Polsko - Włoskiej w Katowicach i w tymże roku również z Jego

inicjatywą został powołany do życia organ Izby Handlowej Polsko - Włoskiej „Polonia - Italia” oraz wybudowano Pawilon Polski na Targach Medjolańskich.

W r. 1929 w uznaniu zasług, jakie Dr. Menotti Corvi położył na polu zbliżenia gospodarczego między Polską a Italją, Izba Handlowa Polsko-Włoska urządziła na cześć jego bankiet w związku z 10-letniem Jego działalności w Polsce i z tej okazji wydała specjalną publikację jemu poświęconą.

Organ nasz działalności ś. p. Dr. Menotti Corviego poświęcił specjalny numer w r. 1929 (Nr. 10-12), w którym zamieszczone zostały wspomnienia i artykuły wybitnych przedstawicieli sfer rządowych, gospodarczych, politycznych i naukowych. M. in. o działalności ś. p. dr. A. Menotti Corvi pisali pp.: Ks. Fr. Radziwiłł, Prezes Izby, bar. Józef Dąngiel, W. Prezes Izby, Adw. dr. L. Pączewski, Inż. E. Kwiatkowski, b. Minister M. P. i H., Dr. Fr. Doleżał, W-Minister M.P. i H., prof. Dr. L. Caro, Prezes Z. Dębicki, Inż. Hipolit Gliwicz, Prezes Dr. Roman Górecki, Prezes Dr. Henryk Gruber, Adw. Dr. A. Kiełski, Adw. Dr. R. Kuratowski, Adw. Dr. K. Kolszewski, Prezes Czesław Klamer, Dr. Władaw Olszewicz, Dr. Adam Rose, Min. Dr. Henryk Strasburger, Prof. Stanisław Stroński, Inż. A. Wierzbicki i w. in.

W czasie swego pobytu w Polsce, który trwał do połowy roku 1932, Dr. Menotti Corvi jako szczerzy przyjaciel Polski zjednał sobie powszechne uznanie w społeczeństwie naszym i zaskarbił sobie licznych przyjaciół. To też nieoczekiwana i tragiczna śmierć Jego obudziła w społeczeństwie polskim głęboki i szczerzy żal.

W dn. 2 lipca r. b. odbyło się zebranie Rady Izby Handlowej Polsko - Włoskiej, zwołane celem uczczenia pamięci dr. Antonio Menotti Corvi.

Okolicznościowe przemówienia wygłosili pp.: Inż. Renato Sambri, Adw. Dr. Roman Kuratowski i Jerzy Meyer, podnosząc zasługi ś. p. dr. Menotti Corvi dla sprawy zbliżenia gospodarczego i kulturalnego między Polską a Italją.

Prasa polska poświęciła pamięci dr. A. Menotti Corvi dłuższe artykuły, świadczące o tem, jak b. ceniona była w Polsce Jego działalność i jak szczerzy żal obudziła w społeczeństwie polskim nieoczekiwana i tragiczna śmierć dr. Menotti Corvi.

W zmarłym traci Italja wybitnego dyplomate i gorącego patriotę, Polska zaś — szczerzego przyjaciela.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

NOTIZIARIO

Lo stato economico della Polonia
(Stan gospodarczy Polski)

SPECIFICA	1933						1934				
	VII	VIII	IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V
Produzione, mil. di tonn.											
Carbone	2.106	2.200	2.425	2.765	2.939	2.784	2.673	2.292	2.301	2.095	1.996
Nafte	48	47	45	46	47	48	45	40	44	43	44
Ferro greggio	31	37	27	27	24	28	28	26	30	33	36
Acciaio	74	86	78	73	72	51	67	57	69	75	77
Cemento	63	42	34	68	35	9	2	3	47	87	114
Energia elettrica in mil. di Kwh.	173	178	184	212	218	210	210	183	211	195	193
Indici dei prezzi all'ingrosso											
Generale	61	58	58	58	58	58	58	58	57	57	56
Prodotti industriali	62	61	61	61	61	61	62	62	61	61	60
Prodotti agricoli	56	55	51	50	50	49	49	48	48	47	46
Indici costo di vita											
Generale	68	61	61	61	61	61	60	60	59	59	57
Domestici alimentari	57	53	54	54	55	56	54	54	53	53	50
Lavoro											
Operai occupati in mil.:	93	92	93	95	98	99	98	97	95	94	93
nelle miniere	34	34	34	35	34	34	34	35	35	35	35
nelle industrie di lavorazione	355	361	370	405	372	325	325	342	359	375	375
Disoccupati registrati											
nell'industria	160	150	144	154	199	274	327	386	319	291	291
Intellettuali	46	48	48	51	52	52	64	52	50	50	50
Commercio estero, mil. di zl.											
Esportazione totale	82	73	94	91	101	84	81	69	88	76	78
Prodotti agricoli	25	20	32	34	40	31	31	31	31	31	31
Carbone	14	12	16	16	17	16	17	11	14	11	13
Importazione totale	72	72	73	104	72	55	60	56	73	66	66
Macchine ed apparecchi	4,3	4,0	5,7	1,0	5,8	2,9	4,5	3,9	3,3	4,1	4,0
Tessili greggi	15	21	17	18	19	15	23	19	22	20	18
Saldo	+ 10	+ 1	+ 21	+ 13	+ 29	+ 29	+ 15	+ 13	+ 15	+ 10	+ 12
Comunicazioni											
Ferrovie, carichi di merci (in mil. di tonn.)	3.557	3.764	4.193	5.096	4.993	3.879	3.628	3.244	3.680	3.680	3.680
Traffico marittimo:											
Danzica	422	463	491	540	563	584	562	414	502	490	490
Gdynia	628	680	639	638	664	623	638	554	681	685	707
Credito											
Dollaro, (scarto dalla parità in %)	64	65	60	60	5,6	5,7	5,6	5,4	5,3	5,3	5,3
Azioni della Banca di Polonia	79,8	83,5	81,4	79,8	78,4	82,0	85,3	86,6	78,8	81,1	80,0
Circolazione bancaria (mil. di zl.)	1.348	1.359	1.390	1.401	1.331	1.346	1.286	1.285	1.313	1.275	1.246
Oro in Banca di Polonia (mil. di zl.)	478	473	474	474	474	476	478	479	481	483	486
Copertura statutaria	43,9	44,3	43,4	42,1	42,5	40,8	43,6	43,1	44,2	45,5	47,2
Valute e divise (mil. di zl.)	81	75	74	86	91	88	82	78	67	58	46
Cassa Postale di Risparmio											
Assegni, milioni di zl.	2.141	1.989	2.299	2.483	2.389	2.446	2.350	2.109	2.548	2.198	2.146
Tasso d'interesse: (in % %)											
Banca di Polonia	6,0	6,0	6,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Banche private	9,4	9,4	9,4	9,3	9,3	9,3	9,2	9,2	9,2	9,2	9,2
Depositi bancari:											
a termine	341	342	317	314	304	313	315	333	341	342	342
a vista	557	570	560	565	569	575	597	577	592	592	592
Protesti cambiari in mil. di zl.	35	29	29	31	28	28	29	22	25	25	25
Fallimenti	24	23	20	13	19	24	26	26	31	13	13
Tesoro dello Stato:											
Uscite (in mil. di zl.)	169	170	177	192	183	194	195	194	235	170	172
Entrate	143	145	155	178	160	176	168	144	177	170	172

INDUSTRIA E COMMERCIO

L'ESPORTAZIONE DEL CARBON FOSSILE NEL GIUGNO 1934.

(Wywóz węgla w czerwcu 1934 r.).

si presentava, secondo i dati provvisori, come appresso (in migliaia di tonnellate):

Paesi	Giugno			Maggio 1934	Giugno 1934	Aumento (+) o diminu- zione (-) di fron- te a giugno 1934
	1931	1932	1933			
Mercati dell'Europa Centrale	226	169	70	80	89	+ 9
Austria	115	121	60	50	59	+ 9
Ungheria	38	2	10	—	—	—
Cecoslovacchia	78	45	—	30	30	—
Germania	—	1	—	—	—	—
Mercati scandinavi	517	423	335	275	234	- 41
Svezia	260	211	169	216	185	- 31
Norvegia	37	83	74	32	15	- 17
Danimarca	133	81	57	10	19	+ 9
Islanda	1	1	—	3	—	- 3
Finlandia	86	47	35	14	15	+ 1
Mercati baltici	65	5	5	2	2	—
Lettonia	39	3	3	—	—	—
Lituania	3	—	—	—	—	—
Memel	4	2	—	—	—	—
Estonia	4	—	2	2	2	—
U. R. S. S.	15	—	—	—	—	—
Mercati dell'Europa Occidentale	172	110	124	248	224	- 25
Francia	129	82	75	89	85	- 4
Belgio	20	11	13	48	30	+ 2
Olanda	14	9	3	35	24	- 11
Irlanda	—	—	22	65	57	- 8
Svizzera	9	8	11	12	8	- 4
Mercati dell'Europa Meridionale	102	61	90	114	109	- 5
Italia	90	59	80	114	105	- 9
Jugoslavia	9	—	1	—	—	—
Rumenia	3	2	1	—	1	+ 1
Grecia	—	—	8	—	—	—
Mercati extra-europei	6	9	15	12	19	+ 7
Algeria	3	9	13	7	7	—
Estremo Oriente	—	—	—	2	1	- 1
Argentina	—	—	—	—	10	+ 10
Brasile	—	—	—	3	1	- 2
Turchia	3	—	—	—	—	—
Carbone per navi	78	21	27	26	26	—
Totale per l'estero	1166	798	686	758	703	- 55
Citta libera di Danzica	16	31	19	19	26	+ 7
Totale	1182	819	685	777	729	- 48
Scarico nei porti di Danzica	542	257	218	252	202	- 50
Gdynia	355	342	365	445	436	- 9
Totale	897	599	583	697	638	- 59

L'esportazione del carbone fossile nel mese di giugno si presentava in diminuzione di 48 mila tonn., segnando 729 mila tonnellate, però di fronte al giugno dello scorso anno è in aumento di 44 mila tonn. (6.44%). La diminuzione dell'esportazione concerne due regioni d'esportazione. Dalla regione slesiana furono esportate 620 mila tonn. cioè 31 mila tonn. in meno in rapporto al mese di maggio e dalla regione di Dąbrowa furono esportate 109 mila tonn. cioè 10 mila tonn. in meno. L'esportazione dalla regione di Cracovia non ha superato le mille tonnellate. Della quantità totale furono esportate verso i mercati dell'Europa

centrale 89 mila tonn. (9 mila in più di fronte a maggio causa l'aumentata esportazione in Austria). L'esportazione verso i mercati scandinavi segna 234 mila tonn. di fronte a 275 mila tonn. del mese precedente, una diminuzione di 41 mila tonn. Questa diminuzione riguarda la Svezia, la Norvegia e l'Islanda; l'aumento viceversa, la Danimarca e la Finlandia. Verso i mercati baltici, sono stati esportati soltanto 2 mila tonn. in Estonia. Verso i mercati dell'Europa Occidentale, l'esportazione è diminuita di 25 mila tonn. segnando 223 mila tonn. di carbone esportato. La diminuzione riflette tutti i mercati di questi Paesi, ad eccezione fatta

del Belgio, dove l'esportazione segna un leggero aumento. E' pure in diminuzione di fronte al mese precedente l'esportazione verso i mercati dell'Europa meridionale e cioè di 5 mila tonn. specie per la diminuita esportazione registrata verso l'Italia. L'esportazione verso i mercati extra europei è in aumento di 7 mila tonn. segnando 19 mila tonn. complessive. Quanto riguarda l'esportazione verso la Città Libera di Danzica, nel mese di giugno è in aumento di 7 mila tonn. toccando 26 mila tonn. L'esportazione di carbone per navi è rimasta invariata nei riguardi del mese di maggio raggiungendo le 26 mila tonn.

La partecipazione dei singoli mercati, nell'esportazione totale del mese di giugno di fronte al mese di maggio, si presenta come segue in (%%):

	Maggio	Giugno
I mercati dell'Europa Centrale	10.80	12.21
I mercati scandinavi	35.39	32.10
I mercati ballici	0.26	0.27
I mercati dell'Europa Occidentale	32.05	30.73
I mercati dell'Europa Meridionale	14.67	14.95
I mercati extra-europei	1.54	2.60
Il carbone per navi	3.35	3.57
Città libera di Danzica	2.44	3.57

LA SITUAZIONE ECONOMICA DELLA POLONIA NELL'APRILE E MAGGIO 1934.

(Stan gospodarczy Polski w kwietniu i maju 1934 r.).

La situazione economica della Polonia era buona, ma nell'ultimo periodo dei due mesi in esame si è un po' aggravata a causa dell'agricoltura. Si registra un aumento di produzione nelle industrie che collaborano con l'edilizia. Pure in aumento la produzione siderurgica. L'industria del legno continua beneficiare di un corso attivo di affari. La produzione del carbone è viceversa in diminuzione dell'8,8% rispetto al mese di marzo. Il numero dei disoccupati è diminuito in virtù dei lavori pubblici, che hanno impiegato un forte contingente di operai. Il numero dei disoccupati è passato da 381.444 a 336.835.

I cereali hanno subito una ulteriore notevole diminuzione nei prezzi. La situazione agricola preoccupa giustamente il governo della Repubblica. Misure tempistiche verranno adottate dalle organizzazioni responsabili per venire in aiuto a questo elemento importante dell'economia polacca. Una branca importantissima dell'industria polacca e senza dubbio l'industria carbonifera. L'estrazione globale del carbone è stata nel 1933 di 27.350.636 tonn. contro 23.785.782 tonn. nel 1932, 38.265.000 nel 1931 e 46.147.611 nel 1929 (anno record).

La diminuzione dell'estrazione del 1933 sul 1932 del 5,9%, è molto inferiore alla diminuzione del 1932 nei riguardi del 1931, che da un percento di 24,7. E' interessante esaminare i vari gruppi di consumatori di carbone, come si presentano dalla seguente tabella:

	1933	1932	1929
	in tonnellate		
Industrie	7.544.069	7.305.726	13.162.051
Ferrovie dello Stato	2.930.821	2.928.829	5.023.290
Navigazione	23.463	11.940	10.171
Officine del gas e stabilimenti urbani	707.059	736.666	1.792.914
Esercito	309.067	316.588	322.413
Istituzioni dello Stato	140.995	149.789	194.371
Riscaldamento domestico	1.795.619	1.883.441	3.140.388
Altri consumatori	1.820.935	1.817.183	3.269.499
Totale	15.272.028	15.150.432	26.915.097

Ne risulta da questa cifre, che il principale consumatore di carbone — l'industria — accusa nel 1933 un aumento di consumazione insignificante, del 3% sul 1932. L'aumento è stato più forte per l'industria mineraria (eccezion fatta l'in-

dustria carbonifera) di 35% circa, la siderurgica (21%) la tessile (15%) l'industria del cemento (9%), l'industria della carta (10%). Il consumo del carbone è diminuito nell'industria agricola e nell'agricoltura (15%), nell'industria del sale (14%) nella siderurgia (eccezion fatta il ferro) (14%) nell'industria dello zucchero (8%) nell'industria chimica (9%).

La richiesta delle Ferrovie dello Stato è stata pressoché invariabile. Il consumo di carbone per gli stabilimenti statali è diminuito del 5,8%, quello delle officine del gas più del 4%. Infine il consumo del riscaldamento domestico ha subito una nuova riduzione del 5% circa.

Le esportazioni globali di carbone nel 1933 sono state di 9.707 mila tonn. una diminuzione dunque di circa 654 mila tonn. sul 1932.

L'esportazione del carbone polacco in Italia, è aumentata del 17% nel 1933 in rapporto con l'anno precedente. Infatti nel 1932 il mercato italiano ha assorbito 837 mila tonn. mentre che nel 1933 ne ha assorbito 997 mila tonn.

L'esportazione del carbone polacco registra una forte diminuzione in due gruppi principali di mercati. Essi sono: il mercato ballico, che accusa una diminuzione del 39%, e il mercato scandinavo del 18%.

Nei mercati dell'Europa occidentale viceversa si assiste ad un aumento d'esportazione del 42%, nei mercati mediterranei 18%, nei mercati d'oltremare del 37%. La concorrenza sul mercato internazionale del carbone, ha avuto per risultato un ribasso continuo dei prezzi del carbone per l'esportazione. Il prezzo medio del carbone (alla frontiera, compreso il nolo di trasporto e trasbordo) era nel 1929 di zloti 27,21, ribassava nel 1930 a 26,71, nel 1931 a 24,38, nel 1932 a 20,54, per arrivare a zloti 18,31 nel 1933. In rapporto al 1929 si ha avuto una diminuzione del 32,71%. Nel primo trimestre di quest'anno si è constatato un miglioramento. L'estrazione del carbone si è accresciuta di 635 mila tonn. cifrandosi a 7.136 mila tonn. grazie all'aumento del consumo interno e all'esportazione. Il consumo interno è aumentato di 407 mila tonn. (6,7%), raggiungendo 6.962 mila tonn. Le esportazioni sono state di 2.407 mila tonn. aumentando del 10%. L'Unione dell'industria carbonifera e siderurgica polacca ha concentrato alla fine del 1933, nelle sue mani l'insieme degli interessi dell'industria del carbone, soprattutto per le questioni finanziarie e sociali. Questa organizzazione ha contribuito a consolidare l'industria carbonifera realizzando delle economie, con la liquidazione degli organismi separati.

La convenzione carbonifera polacca fissando le condizioni della produzione e delle vendite alle mutate condizioni, si è preoccupata di rimettere ordine sul mercato interno e di adattare la politica dell'esportazione alla situazione attuale.

Nel compartimento finanze, abbiamo, che il bilancio del 1933-34 votato dalle Camere legislative, prevedeva 2.068.932 mila zloti di entrate contro 2.457.981 mila zloti di spese, ciò che avrebbe dato un deficit di 399.049 mila zloti. Le entrate effettive per l'esercizio finanziario chiuso il 31 marzo 1934, si sono elevate a 1.869.046 mila zloti, cioè il 90,8% dell'ammontare previsto; le uscite hanno raggiunto 2.206.307 mila zloti, cioè l'89,7% delle previsioni.

Il deficit per il 1933-34 che è stato di 337.261 mila zloti è inferiore di 61,8 milioni al deficit previsto; questo si deve attribuire alla caduta del dollaro.

L'ammontare globale delle entrate del 1933-34, è di 1.869.064 mila zloti, che si distribuisce così: Contributi pubblici 974,3 milioni di zloti, monopolio dello Stato 627,5 milioni entrate amministrative 220,5 milioni. Imprese dello Stato 41,8 milioni, "Fondi" diversi 8,6 milioni. Da parte delle stesse figurano i seguenti capitoli: Amministrazione 1.189.674 mila zloti, versamenti a profitto delle imprese statali 7,9 milioni, dotazioni dei "Fondi" 8,6 milioni.

Per quanto riguardano i debiti e i crediti delle banche polacche, abbiamo le seguenti cifre: L'ammontare globale di crediti stranieri concessi agli istituti polacchi di credito a breve scadenza, come, Banca dell'Economia Nazionale, Banca Agraria dello Stato, banche per azioni, istituti ban-

carli e le principali cooperative di credito, era al 31 dicembre 1933 di 247,6 milioni di zloti contro 234 milioni al 30 settembre dello stesso anno. Ecco la statistica dei principali Paesi creditori delle banche polacche, come si presentavano alla fine del 1933:

1) Germania, con 58,4 milioni di zloti; 2) Inghilterra con 55,7 milioni; 3) Francia con 51,4 milioni; 4) Austria con 19,5; 5) Danzica con 12,1; 6) Belgio con 11,5; 7) Svizzera con 11,1; 8) Olanda con 10,5; 9) Stati Uniti con 4,6; 10) Svezia con 3,9; 11) Italia con 2,7; 12) Cecoslovacchia con 1,4; e diversi per 5 milioni di zloti.

LA POLONIA AL PRIMO POSTO FRA GLI ESPORTATORI DI SEGALA.

(Polska na pierwszym miejscu wśród eksporterów żyta).

Dal 1 agosto 1933 al 31 marzo 1934, le esportazioni mondiali di segala si sono cifrate a 9,3 milioni di quintali di cui 3,2 milioni sono stati esportati dalla Polonia. Al secondo posto viene la Germania che ha esportato 2,7 milioni di quintali.

L'ESPORTAZIONE DI CEREALI POLACCHI.

(Wywóz zboża z Polski).

Le esportazioni di cereali polacchi si sono cifrate nel mese di maggio, anno corrente, a 50.438 tonn. Ove circa 7 mila tonn. di meno del mese precedente.

L'ACCORDO POLACCO-TEDESCO PER L'ESPORTAZIONE DEI CEREALI.

(Układ polsko-niemiecki w sprawie wywozu zboża).

In un prossimo avvenire verranno concluse le conversazioni esistenti tra la Polonia e la Germania sulla prolungazione, per la campagna 1934/35, dell'accordo relativo all'esportazione di segala, concluso l'anno scorso. Il nuovo accordo abbraccia inoltre la questione dell'esportazione del frumento.

AUMENTO DI SCAMBI COMMERCIALI CON L'ESTERO.

(Wzrost obrotów handlowych z zagranicą).

Gli scambi commerciali della Polonia con l'estero, segnano quest'anno un aumento considerevole, in rapporto al periodo dell'anno precedente. L'importazione dei primi cinque mesi di quest'anno, accusano un plus-valore di 17,4 milioni di zloti, nei riguardi del periodo gennaio-marzo 1933; le esportazioni nello stesso tempo, sono aumentate di 33,9 milioni, dando un percento di 5,6 e 9,6, rispettivamente.

IL COMMERCIO ESTERO DELLA POLONIA NEL MESE DI MAGGIO.

(Handel zagran. Polski w maju).

Dai dati provvisori dell'Ufficio Centrale di Statistica, la Polonia ha importato nel mese di maggio 216.966 tonn. di merci per un valore di 66,2 milioni di zloti ed ha esportato 1.191.453 tonn. per un valore di 78,3 milioni di zloti. In questo modo la Bilancia commerciale per il mese di maggio ha dato un saldo, nei riguardi del commercio estero, di 12 milioni di zloti. In rapporto al mese precedente, le esportazioni sono aumentate di 1,8 milioni di zloti e le importazioni di 174.000 zloti.

CONTINGENTI PER L'IMPORTAZIONE DI MERCI ITALIANE.

(Kontyngenty na przywóz towarów z Italji).

I contingenti per la importazione di merci italiane in Polonia, concessi dal Governo polacco, in via autonoma ed in deroga ai "divieti di crisi" per il semestre ottobre 1933-marzo 1934 (vedi "Polonia-Italia" Nr. 1/2 a. c.), sono stati confermati anche per il semestre 1° aprile-settembre p. v.

SCAMBI FRA L'ITALIA E LA POLONIA.

(Szosunki handlowe italsko-polskie)

Un nuovo contratto commerciale sulla base del principio degli scambi bilanciati è stato concluso fra l'Italia e la Polonia. Le miniere polacche dell'Alta Slesia forniranno alle Ferrovie italiane 380 mila tonnellate di carbone in cambio di prodotti automobilistici forniti dalla Fiat alle Officine meccaniche statali di Varsavia. Queste officine sono una impresa di proprietà dello Stato per la produzione e il montaggio di autoveicoli in Polonia e hanno una intesa con le officine italiane della Fiat per il rifornimento di materiali. Del carbone polacco per un valore di 6 milioni di zloti (circa 15.870.000 lire) sarà fornito entro un anno a partire dal 1.° ottobre prossimo.

Già alla fine dell'anno scorso, le miniere polacche dell'Alta Slesia hanno concluso un primo contratto con le Ferrovie italiane per la fornitura di 1600 tonnellate di carbone per la durata di quattro anni, come parziale pagamento di due nuove navi costruite nei cantieri italiani di Monfalcone per conto della linea polacca Gdynia-America.

IL NUOVO CODICE COMMERCIALE IN POLONIA.

(Nowy kodeks handlowy w Polsce).

Il Consiglio dei Ministri ha approvato il nuovo testo del codice di commercio che entrerà in vigore il 1° luglio 1934. Il nuovo testo abbraccia, all'interno della I parte del Codice, promulgata lo scorso ottobre, tutti gli altri atti legislativi, che regolano la vita commerciale, pubblicati precedentemente; particolarmente il codice delle obbligazioni, la legge sulle società a garanzia limitata, la legge sulle società anonime e la legge sui Magazzini Generali. Il nuovo codice è completato inoltre dalle disposizioni concernenti la vendita. In rapporto a questa misura, il nuovo testo ha dovuto subire dei ritocchi redazionali, alle volte essenziali, destinati ad evitare le divergenze esistenti fra i testi particolari.

SVILUPPO DEL COMMERCIO COMPENSATO IN POLONIA.

(Rozwój handlu kompensacyjnego w Polsce).

La Società per il commercio compensato ha realizzato, durante i primi quattro mesi dell'anno, 18,2 milioni di transazioni commerciali, sorpassando sensibilmente la cifra d'affari dei mesi corrispondenti dell'ultimo anno. Il grosso delle transazioni avviene al commercio con la Bulgaria e la Jugoslavia, ed in numero minore all'Ungheria.

RIDUZIONE DEI PREZZI D'INGRASSI AZOTATI.

(Zniżka cen na nawozy azotowe).

Le fabbriche nazionali d'ingrassi azotati di Chorzow e Mosice, a partire dal 1° luglio diminuiranno i prezzi del 10-15%. Questa riduzione è motivata dalla necessità di mettere alla portata degli agricoltori gli ingrassi azotati. Il Ministero delle Comunicazioni ha diminuito nel contempo le tariffe ferroviarie per il trasporto di questi ingrassi.

L'INDICE DELLA PRODUZIONE INDUSTRIALE IN POLONIA.

(Wskaźnik produkcji przemysłowej w Polsce).

Dai dati comunicati dall'Istituto delle Ricerche sul movimento generale degli affari, l'indice della produzione industriale si è stabilito per il mese di maggio a 64,6. Nei confronti del mese di maggio del 1933, l'indice della produzione industriale accusa un aumento del 17%.

LA PRODUZIONE CARTARIA IN POLONIA.

(Produkcja papieru w Polsce).

La produzione cartaria in Polonia nel primo trimestre dell'anno in corso registrò un aumento del 20% rispetto al corrispondente periodo del 1933.

	1934	1933
Carta	38.069	31.954
Cellulosa	16.675	11.499
La produzione è stata così ripartita:		
	Tonn.	Valore in migliaia di zloty
Carta setinata	1.156	2.880
Carta da imballaggio	9.247	5.013
Altra	17.666	11.671
con pasta di legno	14.999	7.555
	2.678	4.116

L'importazione di carta, articoli di carta e di materie prime è stata nel primo trimestre a. c. di 51.174 q.li per un valore di 3.450 milioni di zloty. Più precisamente sono stati importati:

Materie prime	Q.li 48.737	0,855 milioni di zloty
Carta ed articoli di carta	" 4.186	0,852 "
Libri, prodotti di carta, ecc.	" 2.231	0,745 "

Le principali provenienze si sono avute dalla Germania con 1.740 milioni di zloty, dalla Svezia con 0,750 milioni di zloty ed infine dall'Austria, dalla Cecoslovacchia e dalla Francia con un totale di 0,850 milioni di zloty.

L'esportazione ha raggiunto nello stesso periodo 21,945 quintali per un valore di 1.137 milioni di zloty ed è stata ripartita come segue:

Materie prime	Q.li 6.648	0,119 milioni di zloty
Cartoni e cellulosa	" 14.742	0,540 "
Carta, ecc.	" 555	0,378 "

La Germania, l'America, il Belgio e l'Olanda sono stati i principali paesi importatori dei prodotti polacchi.

In questi ultimi tempi si è notata inoltre una più intensa ripresa d'affari. Una delle fabbriche di cellulosa e di carta dell'Alta Slesia polacca ha potuto riassumere tutto il personale licenziato e riportare la sua produzione al massimo. Tale risultato è dovuto allo sviluppo delle esportazioni in Inghilterra Olanda e Palestina. La suddetta fabbrica esporta attualmente 30 vagoni di cellulosa e 30 vagoni di carta al mese.

L'ACCORDO POLACCO-SVEDESE PER L'ESPORTAZIONE DEL CARBONE.

(Układ polsko-szwedzki w sprawie wywozu węgla).

Gli esportatori di carbone polacco hanno firmato un accordo con gli importatori svedesi, concernente le forniture di carbone polacco in Svezia. Secondo i termini di questo accordo, gli esportatori polacchi avranno diritto di fornire il 47% del fabbisogno svedese, cioè nella stessa misura degli esportatori inglesi. L'accordo è concluso per la durata di due anni.

AUMENTO DI VENDITE DI CEMENTO.

(Wzrost sprzedaży cementu).

La ripresa economica in Polonia è illustrata fra l'altro dall'aumento considerevole di vendite di cemento sul mercato interno. Queste vendite di cemento in effetto sono pas-

sate da 4.600 tonn. del mese di dicembre scorso a 7.200 tonn. in gennaio, 15.000 tonn. in febbraio, 64.300 tonn. in marzo e 101.400 tonn. in aprile. Questo aumento presenta senza dubbio un carattere stagionale. Ma conviene rilevare che nell'aprile del 1933, le cementerie polacche non hanno vendute che 33.500 tonn. di cemento, in aprile 1932 si sono avute 42.000 tonn. e nell'aprile 1931 46.400 tonn., aprile 1930 71.700 tonn.

LA PRODUZIONE DEGLI ALTIFORNI POLACCHI.

(Produkcja wielkich pieców w Polsce).

La produzione degli altiforni polacchi ha marcato nel mese di maggio un nuovo aumento. In effetto, questi hanno fornito 36.203 tonn. di ghisa ciò che rappresenta il 10% di più che nel mese precedente. Le acciaierie 76.002 tonn. di acciaio, aumento del 1,4%, le laminiere 57.817 tonn. di laminati, un aumento del 7%. La produzione di tubi ha diminuito del 43%, discendendo a 3.047 tonn.

L'ISTITUZIONE DI UNA CAMERA DI ARBITRAGGIO COTONIERO A GDYNIA.

(Utworzenie bawelnianej izby rozjemczej w Gdyni).

Le Camere di commercio ed industria di Gdynia e di Lodz, interessate direttamente al commercio d'importazione del cotone, hanno iniziato i lavori preliminari per la creazione a Gdynia di una Camera di arbitraggio cotoniero. I lavori vengono proseguiti d'accordo con l'Associazione di esportatori di cotone d'America e con parecchie case commerciali interessate per l'importazione del cotone.

ESPORTAZIONE DI CARBONE POLACCO — VIA GDYNIA — IN UNGERIA.

(Wywóz węgla do Węgier via Gdynia).

Nel mese di maggio è arrivato a Budapest il primo carico di carbone polacco spedito per via marittima da Gdynia a Braila, ed inseguito per la via danubiana sino al porto ungherese di Chepel. È interessante rilevare che con questo sistema di trasporti il costo è inferiore, a quello ferroviario transitante per la Cecoslovacchia.

RIATTIVAMENTO DI UNA FONDERIA DI ZINCO.

(Uruchomienie huty cynkowej).

La Società di Miniere e Fabbriche di Zinco a Lipiny, nell'Alta Slesia, ha deciso di rimettere in funzione, nel più prossimo avvenire la fonderia di zinco Lawarz a Radzionków, immobilizzata da circa due anni. In rapporto a questa decisione la società assumerà al lavoro 130 operai.

IL CARTELLO NELL'INDUSTRIA POLACCA DEI CARTONI.

(Kartel przemysłu kartonowego w Polsce).

Il Centrotektura, ufficio comune di vendita delle fabbriche di cartone, è riuscito a riunire undici aziende di cartoni che rappresentano il 90% della produzione polacca; sette aziende restano al di fuori del cartello con il 10% della produzione.

UNA NUOVA CARTIERA IN POLONIA.

(Nowa papiernia w Polsce).

Il Consorzio Steinhagen e Sanger (fabbriche di cellulosa e carta), che dispone di un capitale di 40 milioni di zloti ha deciso di erigere a Włocławek una nuova fabbrica capace di una produzione mensile di 1000 tonn. di carta non contenente pasta di legno.

Il consorzio possiede già due fabbriche di carta ed una di cellulosa.

L'IMPORTAZIONE DI COTONE PER VIA GDYNIA.

(Przywóz bawełny przez Gdynię).

Le importazioni dirette di cotone attraverso il porto di Gdynia registrano un costante aumento. Nel mese di aprile è stato importato per via Gdynia 37.834 balle di cotone, delle quali la maggior parte provenivano dagli Stati Uniti; quantità meno importanti sono state importate dall'Egitto e dalle Indie.

LEGISLAZIONE DOGANALE

RIDUZIONE DI DAZI DOGANALI.

(Zniżki celne).

Con recente decreto del Ministero delle finanze, dell'industria e del commercio sono state stabilite delle nuove riduzioni doganali espresse in percentuali sul dazio autonomo.

Riproduciamo qui di seguito le riduzioni doganali per le merci che maggiormente interessano l'esportazione italiana:

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio autonomo
23 ex 1)	Noccioli di albicocche	40—
23 ex 2)	Seme di lino, importato per la semina - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 89 1)	Cipolle marine, non sminuzzate, importate per la produzione di esche velenose per i topi - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 89 1)	Piante medicinali e loro parti, non sminuzzate: Ipecacuana, cola, Senes, scorza di China	20—
	altre, non prodotte nel Paese - dietro permesso del Ministero delle finanze	20—
134 2)	Setole, pulite per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	35—
134 ex 3)	Setole, assortite, nere, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	20—
ex 162 4)	Gesso macinato, importato dalle fabbriche di porcellana - dietro permesso del Ministero delle finanze	55—
ex 189 3)	Pietra di roccia macinata - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 166 3)	Quarzo e pergamite, macinati, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 170 2)	Corundio sintetico e carborundum in grani, sminuzzati o macinati, per la produzione di mole - dietro permesso del Ministero delle finanze	50—
200 ex 6)	Olio lubrificante, misto con oli e grassi animali e vegetali, impiegato nello stampo di articoli elettrotecnici di porcellana - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
306 2)	Solfato di bario	20—
306 4)	Solfato di bario, precipitato, per la fabbricazione della carta-die-	

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio autonomo
	tro permesso del Ministero delle finanze	50—
ex 311	Cloruro di stagno, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	15—
313 ex 3)	Arseniato di calcio, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	40—
332 2)	Anidride acetica per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	20—
ex 466 1) a)	Colla di pesce liquida (non in tubetti) per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	13—
ex 479	Solfato di potassio neutro - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 486 ex 1)	Acetocellulosa in grani o polvere	30—
ex 486 2)	Acetocellulosa in bastoni colorati	15—
ex 486 2)	Acetocellulosa in fogli, per la fabbricazione di pellicole Benigen non infiammabili - dietro permesso del Ministero delle finanze	10—
487 ex 1)	Celluloide, non lavorata, anche tinta, in pezzi - dietro permesso del Ministero delle finanze	21—
487 2)	Celluloide in blocchi, piastre, fogli, bastoni tubi	25—
488 1)	Materie plastiche artificiali con caseina, gelatina, amido di fenolo formalina, ecc., come materie basi in polvere, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	40—
ex 503 1)	Cuoio di pecora, conciato con materie vegetali di colore naturale, in pezzi interi, in mezza pezza, per la lavorazione industriale - dietro permesso del Ministero delle finanze	15—
ex 506 ex 1a)	Cuoio di pecora, conciato con materie minerali, di colore naturale, in pezzi interi, in mezza pezza, per la lavorazione industriale - dietro permesso del Ministero delle finanze	7—
ex 506 1a)	Cuoio di capra, conciato con materie minerali, di colore naturale, nero, in pezzi interi, in mezza pezza - dietro permesso del Ministero delle finanze	24—
ex 506 2a)	Cuoio di capra, conciato con materie minerali, tinto, in pezzi interi, in mezza pezza - dietro permesso del Ministero delle finanze	27—
ex 510 1)	Cuoio verniciato in pezzi interi, in mezza pezza - dietro permesso del Ministero delle finanze	11—
571 1)	Fibre artificiali, tagliate (Vistra) - dietro permesso del Ministero delle finanze: a) non tinte b) tinte	6— 20—
582 ex 2)	Tessuti di seta mista, con linee di demarcazione, per la fabbricazione di bottoni - dietro permesso del Ministero delle finanze	20—

Polonia-Italia

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio ri- dotto in % del dazio autonomo	N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio ri- dotto in % del dazio autonomo
606 1)	All'importazione di cascami di co- tone, importati per via terra da paesi che importano il cotone greggio attraverso i porti del territorio doganale polacco, sa- rà riscosso - dietro permesso del Ministero delle finanze, un dazio ridotto nell'ammontare di zloty 1.— per 100 kg. netto		900 4)	Ampolle di vetro per il cloruro di etile - dietro permesso del Mi- nistero delle finanze	62—
611 ex 2)	Filati di cotone di ogni specie, greggi, ritorti da due o più fili semplici, per la fabbricazione di reti da pesca - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente	904 1)	Bastoni tinti in massa, per la fab- bricazione di lana di vetro - die- tro permesso del Ministero delle finanze	50—
ex 613 1) a	Tessuti di cotone greggi, del peso di oltre 160 gr. per 1 mq. e con 40 fili fra catena e trama per cmq., per la fabbricazione di copertoni da automobili - dietro permesso del Ministero delle finanze	50—	978 4a) ex III	Lamiera di alluminio, rettangola- re, greggia, della larghezza di oltre 300 mm. e dello spessore di 1 mm. o meno, per la fabbri- cazione di foglie di alluminio - dietro permesso del Ministero delle finanze	5—
ex 613 1a) e b)	Tessuti di cotone, greggi, del peso di oltre 160 gr. per 1 mq., e fi- no a 55 fili fra catena e trama per cmq., con armatura di sa- tin, per la fabbricazione di vel- luti tagliati - dietro permesso del Ministero delle finanze	50—	997 ex 3)	Foglie di alluminio, pressato con carta in modo inseparabile, gom- mato, per la fabbricazione di eti- chette - dietro permesso del Mi- nistero delle finanze	13—
ex 613 3c) e d)	Tessuti di cotone greggi, del peso di oltre 60 fino a 100 gr. per 1 mq., tessuti cosiddetti di Cambric, con più di 70 fili fra catena e trama per cmq., per la fabbri- cazione di ricami - dietro per- messo del Ministero delle finanze	20—	1000 4)	Mazze, zappe, scavatori per patate, rastrelli, sarchi, forche per la sarchiatura degli orti, mazze- ranghe e pale per orti: greggi trattati al mordente, verniciati, anche con manico	52—
ex 630 3)	Filati di fibre ramie fino al n. 35 (esclusi) in matasse del peso di oltre 100 gr., e del n. 35 ed ol- tre in matasse del peso di oltre 50 gr., greggi, ritorti, per la lavorazione industriale - dietro permesso del Ministero delle finanze	10—	1018 10b) 1018 10b) 1018 10d) ex 1099	Cesioie per la tosatura delle pecore Cesioie da giardinieri Cesioie da giardinieri con molla . Elettromotori non costruiti nel Paese, importati dalle fabbriche per la produzione di macchine per la lavorazione del lergame - die- tro permesso del Ministero delle finanze, rilasciato di concerto col Ministero dell'industria e del commercio	65— 32— 26— 35—
ex 631	Filati di fibre ramie in gomitolli o su roccetti, imbianchiti, non ritorti, per la lavorazione indu- striale - dietro permesso del Mi- nistero delle finanze	15—	1101	Magneti, avviatori a dinamo, ter- gicristalli elettrici, non prodotti nel Paese, importati dalle fab- briche produttrici di chassis per automobili e motociclette - die- tro permesso del Ministero delle finanze	esente
648 ex 1)	Reti da pesca di ogni specie - dietro permesso del Ministero delle finanze	10—	1137	Bobine per automobili non pro- dotte nel Paese, importate dalle fabbriche che producono chassis per automobili e motociclette - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
ex 674 4)	Dischi, piastre di materie tessili, impregnati con bachelite, per la fabbricazione di ruote dentate - dietro permesso del Ministero delle finanze	40—	ex 1107 1)	Trattrici per scopi industriali - die- tro permesso del Ministero delle finanze	35—
ex 745 3)	Guarnizioni di gomma per scatole, per fabbriche di conserve di car- ne - dietro permesso del Mini- stero delle finanze	10—		Trattrici con motore a 6 cilindri o meno, eccetto le trattrici a cingoli - dietro permesso del Ministero delle finanze	14—
866 900 ex 3)	Tubi di canalizzazione di argilla	70—	1145 1), 2, 3), 4), 5), 6), 7), ex 9a), b), 10), 11), e 14)	Parti staccate per automobili, cicloneite e motociclette, ad ec- cezione dei sellini per motoci- clette e delle ruote a disco per automobili, importate da fab- briche nazionali produttrici di automobili e motociclette - die- tro permesso del Ministero delle finanze	10—
900 ex 3)	Bastoni di vetro bianco, per la fabbricazione zione di ampolle e di altri imballaggi - dietro per- messo del Ministero delle finanze	30—	1145 ex 0	Ruote a disco per automobili non fabbricate nel Paese, importate da fabbriche produttrici di chas- sis di automobili e motociclette - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente

N. della tariffa dog. polacca	Denominazione della merce	Dazio ridotto in % del dazio autonomo
1145 ex 14	Sellini per motociclette non prodotti nel Paese, importati dalle fabbriche produttrici di chassis per automobili e motociclette - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
1168 7d)	Pellicole cinematografiche, non impressionate - dietro permesso del Ministero delle finanze	15—
1168 7)	Pellicole cinematografiche sonore, impressionate, negative - dietro permesso del Ministero delle finanze	40—
1168 7)	Pellicole impressionate recanti le didascalie - dietro permesso del Ministero delle finanze	esente
1182 1b)	Corde di budella, per scopi industriali - dietro permesso del Ministero delle finanze	10—

Le nuove riduzioni tariffarie saranno applicate nel periodo 1° maggio — 29 ottobre 1934.

DECRETO DEL 25 MAGGIO 1934 CIRCA LA MODIFICA PARZIALE DELL'ART. 15 DEL DECRETO DELL'11 GIUGNO 1920 SULLA TARIFFA DOGANALE.

(Rozp. z 25.V.1934 r. w sprawie częściowej zmiany art. 15 Rozp. z 11.VI.1920 r. o taryfie celnej).

In base all'art. 7 punto e) della legge 31 luglio 1934 sul regolamento doganale (Dz. U. R. P. N. 80, pos. 777) si dispone quanto segue:
§ 1. Il punto 1 del § 6 dell'art. 15 del decreto dei Ministri delle Finanze e dell'Industria e del Commercio dell'11 giugno 1920 sulla tariffa doganale (Dz. U. R. P. N. 51, pos. 314) nel tenore conferitogli con il decreto del 10 ottobre 1933 (Dz. U. R. P., N. 79, pos. 566), riceve il seguente tenore:

§ 6.1) I certificati per l'importazione dall'estero o l'esportazione all'estero di merci di vietata importazione o esportazione sono soggetti, con le eccezioni indicate nel § 7 del presente articolo, ad una tassa speciale (§ 1 p. 2b) la cui misura percentuale in rapporto al valore interno delle merci comprese nel permesso viene fissata come segue:

- a) sui certificati rilasciati a istituzioni di beneficenza
0,1% del valore interno delle merci
- b) sui certificati per l'importazione di semi e frutti oleosi non particolarmente denominati (voce 24 della tariffa doganale), di capra (voce 26 della tar. dog.), di minerali contenenti boro (voce 161 p. 2 della tar. dog.), di grassi animali greggi, fusi, pressati non particolarmente denominati; di grassi di osso senza riguardo al contenuto di acidi grassi liberi (voce 215 della tar. dog.), di grassi idrogenati d'ogni specie, con un contenuto di acidi grassi liberi del 2,5% e più e con punto di solidificazione a 38 gradi Celsius e più nonché dei loro acidi (voce 222 p. 1 lett. a della Tar. Dog.), di estratti di quebracho (voce 424 della tar. dog.), di fosforiti (voce 473 p. 3 della tar. dog.), di pelli greggie: sec-

che, salate, umide, salate secche (voce 492 della tar. dog.), di lana lavata o no (voce 589 p. lett. a della tar. dog.).
0,25% del valore interno delle merci
c) In tutti gli altri casi, eccettuati quelli nominati ai punti a) e b)
1% del valore interno delle merci
(Dzien. Ust. Nr. 52, pos. 481).

DECRETO DEL 5 LUGLIO 1934 RELATIVO AD ALCUNI DAZI DI FAVORE. (Rozp. z 25.VII.34 r. o ulgach celnych).

In base all'art. 7 punto b) della legge del 31 luglio 1934 sul regolamento doganale (Dz. U. R. P. N. 80, pos. 777) nel tenore assunto con il decreto del Presidente della Repubblica del 9 ottobre 1933 (Dz. U. R. P. N. 78, pos. 554) si dispone quanto appresso:
§ 1. All'importazione delle merci sottospecificate si riscuote il dazio di favore nella misura fissata come segue:

Voce della tariffa doganale	Denominazione della merce	Dazio di favore in zloti per 100 kg.
ex 53	Mele fresche alla rinfusa e in imballaggi d'ogni genere di oltre 40 kg., eccettuata la mele imballate individualmente o in file separate, importate nel periodo dal 7 al 31 luglio — con il permesso del Ministro delle Finanze	18—
57 p. 1	Uva fresca in imballaggi di oltre 5 kg. importate nel periodo dal 15 luglio al 30 novembre 1934 — con il permesso del Ministro delle Finanze	45—
58 p. 1	Albicocche importate nel periodo dal 7 luglio al 31 agosto 1934 — con il permesso del Ministro delle Finanze	100—

§ 2. Per le merci che potrebbero usufruire di dazi di favore in base al presente decreto, ma che fossero adognate senza applicazione di dazi di favore, può esser disposto da parte del Ministero delle Finanze il rimborso della differenza fra il dazio normale e quello di favore, qualora la domanda per l'applicazione del dazio di favore venga presentata entro 30 giorni dal momento della decisione definitiva sul risultato della revisione della determinata merce.

Qualora la parte chiede il dazio di favore prima dell'introduzione della merce, ma la dogana a dazio normale prima che sia stato rilasciato il permesso per lo sdoganamento a dazio di favore, il rimborso della differenza del dazio può seguire in seguito ad una domanda presentata dall'interessato al Ministero delle Finanze entro 30 giorni dal momento del riconoscimento del dazio di favore unitamente alla dichiarazione doganale.
(„Dziennik Ustaw” Nr. 59, pos. 512).

COMUNICAZIONI

IL TRAFFICO DEL PORTO DI Gdynia NEL MESE DI MAGGIO 1934.

(Ruch w porcie gdynskim w maju 1934 r.).

Nello scorso mese di maggio sono entrati nel porto di Gdynia 405 piroscafi, per un totale di 350.224 tonnellate; ne sono usciti 416 piroscafi per 356.968 tonnellate. Il traffico commerciale si è elevato nel mese di maggio a 623.188 tonn. contro 622.102 tonn. del mese precedente. Sul totale, 93.120 tonn. appartengono all'importazione, 526.480 tonn. all'esportazione e 12.578 tonn. al cabotaggio.

LO SVILUPPO DEL TRAFFICO AEREO.

(Rozwój komunikacji lotniczej).

Dalle statistiche pubblicate recentemente, gli apparecchi della Compagnia aerea polacca „Lot” hanno effettuato durante il I trimestre di quest' anno 1.249 voli contro 800 voli nel corso del periodo corrispondente dello scorso anno. Il numero dei viaggiatori trasportati è stato 1.332 contro 1.072 dell'anno scorso.

TRATTATI E CONVENZIONI COMMERCIALI

ACCORDO DOGANALE CON L'U.R.S.S.

(Układ celny z Rosją Sow.).

E' stato concluso mediante scambio di note in data 22 giugno u. s., un accordo di carattere doganale con l'U.R.S.S.

In forza di detto accordo che rimarrà in vigore fino al 31 dicembre 1934, sono state concesse all'U.R.S.S., riduzioni doganali per pelliccie, caviale, pesci d'acqua dolce freschi, funghi e altri prodotti diversi, e sono stati accordati i dazi convenzionali in vigore in base ai trattati conclusi con terzi Stati, per quanto concerne le mele, l'uva, i vini, le pellicole cinematografiche, i filati cucirini, le macchine da cucire e taluni prodotti medicinali.

DENUNCIA DEL TRATTATO DI COMMERCIO E DI NAVIGAZIONE CON LA SPAGNA.

(Wypowiedzeniu umowy handlowej polsko-hiszpańskiej).

E' stato denunciato il trattato di commercio e di navigazione concluso il 7 maggio 1930 tra la Polonia e la Spagna e pertanto esso cesserà di avere vigore il 23 luglio prossimo.

CREDITO E FINANZE

LA SITUAZIONE DELLA BANCA DI POLONIA.

(Stan rachunków Banku Polskiego).

La situazione della Banca di Polonia al 20 maggio 1934 era la seguente: aumento d'incasso oro di 1,4 milioni, sino a 489,0 milioni di zloti. La riserva di denaro e divise estere sono diminuite di 0,7 passando a 43,5 milioni di zloti.

Il portafoglio di sconto ha retrocesso di 12,9 milioni a 573,1 milioni di zloti, il portafoglio dei buoni del tesoro è diminuito di 0,4 milioni, a 48,3 milioni di zloti mentre che le anticipazioni sui titoli accusano un avanzo di 4,8 milioni, passando a 59,3 milioni di zloti. Gli impegni a vista sono aumentati di 11,8 milioni, a 215,7 milioni, mentre che la circolazione delle banconote è abbassata di 27,7 milioni, discendendo a 880,9 milioni di zloti.

L'ASSEMBLEA GENERALE DELLA BANCA D'AMERICA

(Walne Zgromadzenie Banku Amerykańskiego).

L'assemblea generale degli azionisti della Banca d'America in Polonia, ha approvato il bilancio per l'esercizio 1933, che dà un saldo attivo di 4.900 zloti. Il deprezzamento del dollaro e degli altri cambi stranieri hanno causato alla Banca una perdita di 796.000 zloti.

AUMENTO DI DEPOSITI NELLA CASSA POSTALE DI RISPARMIO.

(Wzrost wkładów w P.K.O.).

I depositi alla Cassa Postale di Risparmio (P.K.O.) marciano da molto tempo un aumento continuo. Nel mese di maggio scorso, si è registrato un nuovo aumento di 8,7 milioni, raggiungendo complessivamente 543,3 milioni di zloti.

LA DIMINUZIONE DEL TASSO DI SCONTO.

(Zniżka stopy procentowej).

L'Associazione della Banche della Polonia, ha deciso di abbassare a partire del 15 giugno 1934, il tasso d'interesse massimo per lo sconto di effetti commerciali a tre mesi da 9½% a 8½%. Questa misura è stata dettata per il miglioramento della liquidità del mercato monetario in Polonia.

AUMENTO DI DEPOSITI NELLE CASSE DI RISPARMIO.

(Wzrost wkładów w Kasach Oszczędności).

I depositi delle Casse Comunali di Risparmio accusano dal principio di quest'anno un aumento continuo. Alla fine di gennaio 1934, la somma globale di questi depositi era di 606,3 milioni di zloti. Alla fine di febbraio si passava a 612,9 milioni, alla fine di marzo a 619,1 milioni, e alla fine di aprile si raggiungeva 628,0 milioni di zloti.

LA CIRCOLAZIONE FIDUCIARIA IN POLONIA.

(Obieg banknotów w Polsce).

La circolazione fiduciaria totale in Polonia era alla fine di maggio di 1.246,2 milioni di zloti, dei quali 910,9 milioni in biglietti di banca, 251,4 milioni in pezzi d'argento, e 83,9 milioni in moneta.

IL VECCHIO TIPO DI 5 ZLOTI FUORI CIRCOLAZIONE.

(Wyciążanie z obiegu 5-złotówek dawnego typu).

Il Ministero delle Finanze fa sapere che i pezzi d'argento di 5 zloti del tipo vecchio a partire dal 30 settembre prossimo, saranno messi fuori circolazione. Dopo questa data sino al 30 settembre 1936 i vecchi pezzi di 5 zloti saranno accettati dalle Casse del Tesoro e alla Banca di Polonia.

TURISMO.

UNA COMITIVA DI TURISTI ITALIANI A VARSAVIA.

(Wycieczka turystów włoskich w Warszawie).

Nei primi giorni di luglio, una comitiva di 120 turisti italiani accompagnati dal comm. Jona, è giunta a Varsavia, dove ha trascorso due giorni. Il viaggio di questi turisti era stato promosso ed organizzato dall'Utras (Ufficio turistico della Riunione Adriatica di Sicurtà). Durante il loro soggiorno nella Capitale della Polonia, i turisti italiani deposero una corona sulla tomba del Milite Ignoto, e furono in quella giornata ricevuti festosamente nel palazzo della Riunione Adriatica di Sicurtà, dove si svolse un ricevimento in loro onore. Erano presenti il comm. Bellardi Ricci, Consigliere della R. Ambasciata e molte autorità polacche, ricevuti al loro ingresso dai direttori della Riunione Adriatica, sede di Varsavia, cav. Purini e dott. Firney. Questo ricevimento ha dato luogo ad una simpatica manifestazione d'amicizia italo-polacca.

KRONIKA

ROLNICTWO

POLITYKA ZBOŻOWA WŁAŻY.

(La politica agraria dell'Italia).

W dn. 21.V.1934 r. wydany został dekret Królewski (Gazzetta Ufficiale z dn. 30.V), uzupełniający przepisy przemysłowe, skierowany przeciwko importowi. Na mocy tego dekretu, wszystkie młyny, podlegające postanowieniom dekretu z dn. 10.VI.1931 r. o zdolności przemysłowej przynajmniej 40 q. dziennie i o produkcji przeznaczanej do celów handlowych, będą musiały przemiałać odpowiednie ilości zboża, magazynowanego w publicznych spichrzach; jak długo zboże ze wspomnianych spichrzów nie zostanie zmiełone, nie wolno im będzie przyjmować innego zboża do przemiału. Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa ustalać będzie, w drodze odpowiednich dekretoń, stosunek, w jakim omawiany obowiązek ma być dokonywany, z tem, że może on być inny dla każdej prowincji.

Powyższy stosunek został ustalony z ważnością od 11.V.34 r. przez dekret wykonawczy Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa z dn. 30 maja b. r. ogłoszony w Gazzetta Ufficiale z dn. 30 maja b. r. dla mińów w Piemencie, Ligurji, Lombardji, w Emilji i w obu Wenecjach, w stosunku 70% ilości krajowego zboża, mielonego w okresie 15-dniowym, zaś dla mińów położonych w innych prowincjach Królestwa, w stosunku 40%. Omawiane zarządzenie mierza przedewszystkiem do zwaloryzowania zboża (około 5 milj. kwintali), zjadającego się w publicznych spichrzach. Zboże to stanowi zastaw państwa, które w roku zeszłym udzieliło rolnikom kredytów w 500.000 80 Lit. za kwintal zboża, za pośrednictwem instytucji kredytu rolnego. Zarówno kredytowanie, jak i magazynowanie miało zapobiec wygórowanemu zafiarowaniu zboża w czasie gdy ceny pszenicy na rynku krajowym wykazywały spadek. Niebezpieczeństwo to już nie jest aktualne, ponieważ w międzyczasie nastąpiła stabilizacja cen, a zeszłoroczne zapasy zboża są na wyczerpaniu, przyczem w roku bieżącym przewidujemy jest nieurodzaj. Wobec powyższego Państwo ustępuje wydość uwężone kapitały, pragnąc użyć je na inne naglące cele, chociażby związane z rolnictwem.

PRZEMYSŁ I HANDEL

WŁAŻY RYNEK WĘGŁOWY.

(Il mercato italiano carbonifero).

Zaznaczający się od kilku lat proces kurczenia się przywozu węgla (z 13 milj. ton wraz z koksem w r. 1929 do 8,8 milj. ton w r. 1932), w związku ze słabnącem zapotrzebowaniem na ten surowiec, został w ubiegłym roku zahamowany, przyczem nastąpiła poważna zwijka przywozu, w stosunku do r. 1932 (o 800 tys. ton, do cyfry 9,6 milj. ton). Towarzyszył jednak zjawisku temu spadek wartości przywozu, z 685.917 tys. lir. na 676.523 tys., wobec spadku cen, objaw obserwowany zresztą w odniesieniu do wszystkich niemal surowców.

Zmiany, jakie zaszły ostatnio w kierunkach importowanego węgla, obrazuje zestawienie niżej zamieszczone:

	1933		1932		1931	
	mil. lit.	tys. ton	mil. lit.	tys. ton	mil. lit.	tys. ton
Przyw. ogół.	677	9,562	686	8,778	1,085	11,094
Anglia	831	4,928	383	5,249	623	6,832
Niemcy	173	2,201	157	1,736	219	3,220
Polska	40	755	85	526	60	592
Zagł. Saary	—	818	—	352	—	353
Rosja	44	679	37	468	54	236
Turcja	4	72	—	—	—	—
Francia	17	187	20	178	41	231
Holandja	—	357	—	19	—	27

Spadek importu węgla angielskiego pozostaje niewątpliwie w związku ze stosunkowo wysoką jego ceną, jest on bowiem droższy od węgla, dostarczanego przez inne kraje. Kwestja cen stanowi jedną z głównych przyczyn wzrostu przywozu węgla polskiego, który zwiększył się z 526 tys. t. w r. 1932 do 755 tys. w r. 1933 do czego dodać trzeba 340 tys. t. węgla bunkrowego w portach... Zauważyć należy, że węgiel polski jest na rynku włoskim taniejszy nawet od rosyjskiego.

Jak z zestawienia wynika, wzrósł również przywóz węgla niemieckiego, którego spadek w r. 1932 spowodowany był zanikiem pozycji węgla reparacyjnego, nie powraca on już jednak do poziomu z r. 1931.. Stały wzrost wykazuje węgiel rosyjski, który przynika, zwłaszcza do portów, a który powodzenie swoje zawdzięcza m. in. znakomitej propagandzie (jak na Targach w Bari i w Medjolanie).

Szczególnie znanymi jest nagły wzrost przywozu holenderskiego, który z nieznacznej ilości 27 tys. t. w r. 1931, w roku ostatnim (węgla i koksa) doszedł do 357 tys. ton. Te postępy węgla holenderskiego notuje również statystyka tegoroczna: W ciągu 4-ch pierwszych mies. r. 1934 przywiozła Holandia 48 tys. ton węgla (27.000 t. węgla kam. i 21.000 t. koksu) wobec 26.189 t., przywiezionych w odpowiednim okresie r. 1933. Zakupów tego węgla dokonują głównie koleje państwowe.

PRODUKCJA I HANDEL ZAGRANICZNY PAPIEREM W WŁAŻY

(Według raportu Rady Handlowego Ambasady P. R. w Rzymie).

(La produzione ed il commercio della carta in Italia).

Sprawozdanie Prezesa Narodowej Federacji Faszyzowskiej Papieru zawiera szereg interesujących danych, dotyczących włoskiego rynku papieru oraz produkcji papierniczej. Produkcja ta w latach powojennych rozrosła się na szeroką skalę, niezależnie od rynek wewnętrzny od znacznego w swoim czasie przywozu zagranicznego. Produkcja roczna papieru oraz tektury, która w r. 1913 wyniosła 2.800 tys. q., w ostatnich latach zbliża się do cyfry 4 mil. q. co odpowiada przeciętnej dziennej 13.000 q., zaś ilości prociników zatrudnionych w 419 zakładach przemysłowych wynosi ok. 25 tys. osób. Produkcja ta obejmuje obecnie wszelkie rodzaje papieru oraz tektury, a więc papier rotacyjny, papier listowy, litograficzny, fotograficzny i filmowy, bibułę papierosową etc. Odrębny dział przemysłu stanowi produkcja kartotechniczna, przeróbka produktów z tektury zwykłej, przemysł fantazyjny i t. p.

W chwili obecnej przemysł papierniczy nietylko zdolny jest pokrywać większą część krajowego zapotrzebowania, lecz również pracuje na eksport. Wywóz kieruje się głównie na rynki takie, jak kraje bałtyckie, Persja, Palestyna, Indie Brytyjskie i Holandia, Egipt, kolonie afrykańskie oraz kraje

południowo - amerykańskie (Argentyna, Brazylja, Chile, Paragwaj, Wenezuela), przyczem w grę wchodzi przede wszystkim wyrobó uszlachetnione. Do Polski wywozła Italia w r. 1932 wyrobów w ilości 1.137 q, wartości 379.292 lir. w zakresie następujących gatunków: papier biały lub barwiony w masie, papier szklisty, papier wulkanizowany, papier pakunkowy, wyroby z papieru i tektury, odpadki zwierzęce do przerobu. Ogólny wywóz Italji wahał się w latach ostatnich ok. cyfry 160.000 q, znaczniejszy spadek nastąpił w r. 1932 do cyfry 117.000 q. Wartość tego wywozu wynosiła w r. 1929 — 74.133 tys. lirów, zaś w r. 1932 — 40.051 tys. lirów.

Rozmiary przywozu papieru i tektury w ciągu 6-ciu lat (do r. 1932) są następujące:

	Ilość w q.	Wartość w lirach
1927	348.477	92.640.546
1928	361.737	92.002.742
1929	346.126	89.829.671
1930	327.191	84.146.092
1931	261.181	59.512.267
1932	213.358	41.665.720

W przywozie tym pierwsze miejsce zajmują Niemcy. Dalej idą Francja, Anglja, Czechosłowacja, Austria i in., przyczem w grę wchodzi wszelkie gatunki papieru i wyrobów. Polska uczestniczyła jedynie w przywozie surowców do fabrykacji papieru, jak celuloza (w 1932 r. za 174.777 lirów), smaty (330.339 lirów) i odpadki różne (7.951 lirów).

Osobne miejsce poświęca raport zagadnieniom cen. Ceny papieru oraz produktów spadły znacznie w ostatnich czasach, przyczem niższa ta w poszczególnych rodzajach towarów wynosi od 5 — 25% w stosunku do roku poprzedniego. Przyczyną tego spadku jest według raportu wzrost produkcji przy zmniejszającym się na skutek kryzysu zapotrzebowaniu. W przeciwnieństwie do tej tendencji w dziale produktów, ceny surowców papierniczych, które w r. 1932 uległy również niższo, w r. 1933 wykazywały tendencję stabilizacyjną, w pewnych zaś wypadkach (np. celuloza) nawet wyższą.

WĘGIEL ZA SAMOCHODY.

(Carbone per automobili).

W Rzymie podpisane zostały pomiędzy przedstawicielami polskiego przemysłu węglowego a delegacją włoskich kolei państwowych dwie umowy w sprawie dostawy powyższych ilości węgla polskiego na łączną sumę 13 mil. lirów. Pierwsza umowa przewiduje dostawę węgla na sumę 3 milionów lirów w terminie od 1 lipca 1934 r. do 1 lipca 1935 roku.

Druga umowa dotyczy dostawy węgla wartości 10 milionów lirów w terminie do 1 stycznia 1936 roku.

Cenę ustalono na 12 szylingów 10 pensów za tonę. Obie transakcje są kompensacyjne, gdyż dostawa węgla odbędzie się tytułem wymiany na części samochodowe firmy Fiat, które mają być przywożone do Polski.

USTAWODAWSTWO CELNE.

ZMIANY STAWEK CELNYCH.

(Modificazioni doganali).

Wprowadzona została dodatkowa opłata celna w wysokości 2 lirów od 1 kg. od szlucznych tłuszczów jadalnych, chociażby w nich była domieszka naturalnego masła.

PREMJJE EKSPORTOWE.

(Premi d'esportazione).

Instytut Bawelniczy postanowił wypłacać następujące premje eksporterom produktów bawelniczych: przy wywozie przędzy bawelniczej lir. 0,37 od każdego kg. bawełny (nieregenerowanej) w niej zawartej, 0,42 lir. od kg. ba-

welny przy wywozie tkanin bawełn., 0,32 lir. przy wywozie waty itp. Premja dla przędzy oraz tkanin obowiązuje od 20.V.1934, dla waty od 5.V.34.

Powyższej premje będą wypłacane, o ile wyzsta bawełna lub jej odpadki znajdują się co najmniej w 20% w zawartości przędzy oraz tkanin, a w 8% w zawartości waty. Udzielanie premij jest również uzależnione od określonych ilości eksportowanego towaru.

WYSTAWY I TARGI

WYNIKI KWIETNIOWYCH TARGÓW MEDJOLAŃSKICH.

(Risultati della Fiera di Milano).

(w/g raportu Konsulatu Gen. R. P. w Medjolanie).

Tegoroczne Targi Medjolańskie utrzymały nadal swoje dotychczasowe stanowisko, zajmując, pod względem ilości wystawców trzecie miejsce w rzędzie wielkich Targów Międzynarodowych, oraz ulepsząc swe urządzenia techniczne i propagandowe.

Z ogólnej liczby wystawców 5.012 przypadało na firmy włoskie 3.871, a 1.141 wystawców dała zagranica. W stosunku do poprzednich Targów ilość wystawców wzrosła o 370 firm, zaś powierzchnia stoisk o 2.8554 m² do 38.025 m².

Szczególny napływ stał się zauważyć w działach mechaniki, artykułów domowych i artykułów skórzanych.

W tegorocznych Targach Medjolańskich wzięły udział następujące państwa: Austria, Belgja, Czechosłowacja, Finlandja, Francja, Indie, Jugosławja, Holandia, Lotwa, Niemcy, Polska, Szwajcaria, Węgry, Z. S. R. K., biorąc udział oficjalnie we własnych pawilonach; następnie: Brazylja, Bułgaria, Miasto Watykan, Danja, Rządy Madagaskaru i Indochin, Japonja, Anglja, Luksemburg, Portugalia, Republika S. Marino, Rumunia, Hiszpanja, Szwecja, Stany Zjednoczone Ameryki, które wzięły udział w różnych poszczególnych działach.

W stosunku do roku ubiegłego udział zagranicy zwiększył się o 48 firm i 1.056 m² zajmowanej przez stoiska powierzchni. Naj pierwszymi miejscami stoja Niemcy z 337 wystawcami, następnie Francja ze 167, poczem w kolejności następują Czechosłowacja, Anglja, Stany Zjednoczone A. P., Szwajcaria, Węgry i t. d.

Akcja propagandowa Targów prowadzona była na szeroką skalę, zarówno w Italji, jak i zagranicą, gdyż zmodernizowano organizację reprezentantów, celem umożliwienia agitowania z równą intensywnością w różnych ośrodkach handlowych, zależnie od specyficznych wymagań pod względem sytuacji ekonomicznej, handlowej i politycznej danej miejscowości. Do istniejących już reprezentacji dołączono w 1934 r. nowe urzędy w Algierze, Hamburgu, Bazylei, Belgradzie, Kopenhadze, Frankfurtu, Genewie, Lozannie, Lugano, Monaco, Sztokholmie, Warszawie i Zagrzebiu.

Działalność Targów przybrała szerszy zakres, przedewszystkiem w ramach pracy, rozwinętej przez Urząd Informacyjny, zorganizowany w porozumieniu z Państwowym Instytutem Eksportowym i z Konfederacjami Faszystowskimi Rolników oraz Przemysłu i Handlu.

Roln ten miał na celu ułatwienie Włochom i cudzoziemcom zwiedzanie Targów, przez udzielanie im wszelkich koniecznych informacji dla szybkiej orientacji przy pertraktacjach handlowych.

ZA szczególne swe zadanie Urząd uznał ułatwienie ztknięcia się między kupcami zagranicznymi a producentami oraz eksporterami włoskimi, dostarczając w tym celu nazw firm krajowych godnych polecenia, informacyj, odnoszących się do możliwości produkcji i wogóle wszystkich innych informacyj w zakresie włoskiej wymiany handlowej.

Urząd Informacyjny został zorganizowany w ten sposób, aby mógł dostarczać eksporterom włoskim informacyj, odnoszących się do różnych rynków zagranicznych, możli-

wości zbytu produktów włoskich, jak również informacji, z dziedziny spraw celnych i walutowych, wskazując godne polecenia firmy, nazwy firm zagranicznych i t. d.

Współpraca włoskiego Państwowego Instytutu Eksportowego z Targami medjołańskimi uwzględniła się w sposób specjalny przy rozwijaniu propagandy na rozmaitych rynkach zagranicznych na rzecz niektórych wystaw specjalnych, zorganizowanych przez Targi, przez zainteresowanie firm zagranicznych i zachęcanie ich do zwiedzania tych wystaw. Propaganda taka została specjalnie rozwinięta w związku z wystawą Mleka i produktów pochodnych, Wina, Mebli i zabawek.

Wśród zwiedzających Targi kupców znaczny odsetek stanowili obywatele austriacki i węgierscy. Licznie też byli reprezentowani kupcy szwajcarscy, niemieccy, francuscy, angielscy, jak również niektórych państw bałtyckich, jak Rumunii, Bułgarii i Turcji.

W pertraktacjach, jakie miały miejsce za pośrednictwem Urzędu Informacyjnego, największe zainteresowanie wykazało w stosunku do grupy italskiej, a szczególnie w odniesieniu do przędzy bawełnianej i wełnianej dla rynków wschodnio-europejskich; do tkanin bawełnianych, wełnianych, ze sztucznego jedwabiu i jedwabnych, do różnorodnych produktów przemysłu mechanicznego, szczególnie w dziale maszyn dla przemysłu spożywczego, przemysłu budowlanego, artykułów użytku domowego części samochodowych i t. d., do produktów przemysłu ceramicznego i szklanego; różnych artystycznych artykułów rzemieślniczych i drobnego przemysłu, jak skóry tłoczone, hafty i t. d., do niektórych rodzajów zabawek i innych grup produktów.

VIII-e TARGI W TRYPOLISIE.

(L'Ottava Fiera di Tripoli).

W dn. 11 maja r. b. nastąpiło zamknięcie ósmych międzynarodowych targów afrykańskich w Trypolisie.

Targi te w r. b. odniosły wyjątkowy sukces. Zwiedziło je bowiem ok. 110 tys. osób, wystawców zaś było 1.600. Charakter międzynarodowy tych Targów zdaniem się przez udział krajów i kolonii kontynentu afrykańskiego, wśród których najpoczytniejsze miejsce zajęła Egipt.

WYSTAWA „BIENNALE“ W WENECJI.

(XIX Biennale d'Arte e l'Estate Veneziana).

Wystawa tegoroczna „Biennale“ przedstawia się niezwykle imponująco. Otwarcie jej nastąpiło w dn. 12 maja w obecności Króla Italii i trwać będzie do 12 października r. b.

W r. b. wystawa obejmuje nie tylko dzieła sztuki, lecz również cały szereg międzynarodowych manifestacji artystycznych.

Przedwzrostkiem od 10 — 28 lipca odbędzie się Festiwal sztuki dramatycznej, w czasie którego odbędą się przedstawienia „Kupca Weneckiego“ w inscenizacji Maxa Reinhardta oraz „Sklepu z kawą“ („Bottega da Caffè“) Goldoni'ego w inscenizacji Gino Rocca.

W czasie międzynarodowego festiwalu kinematograficznego (od 1 do 10 sierpnia) będą wyświetlane nowe filmy największych firm europejskich i pozaeuropejskich w językach oryginalnych. Pokazy będą się odbywały w ogrodach hotelu „Excelsior“.

Festiwal tańca, który odbędzie się od 6 — 9 września, zgromadzi najwybitniejsze tancerki z całego świata; które będą się popisywały na scenie pływającej.

Festiwal muzyczny będzie trwał od 6 do 16 września. Koncerty i przedstawienia będą się odbywały w teatrze „La Fenice“ oraz pod gołym niebem na Piazza San Marco.

Przez temy manifestacji artystycznych przewidziane są różne imprezy sportowe, m. in. historyczne regaty królewskie na Canale Grande, pochodzący z wieków średnich oraz VI międzynarodowe wyścigi motorówek.

Nadmienić należy, iż osoby, udające się na „Biennale“, korzystają na kolejach włoskich z 50%-owych ulg biletowych.

KRONIKA KORPORACYJNA.

UTWORZENIE OŚMIU KORPORACJI.

(La costituzione delle otto Corporazioni).

W „Gazzetta Ufficiale“ został ogłoszony dekret Szefa Rządu z 9 czerwca r. b. w przedmiocie utworzenia ośmiu Korporacji o cyklu przemysłowym i handlowym. Są to Korporacje następujące: Korporacja przemysłu budowlanego, Korp. metalurgiczna i mechaniczna, Korp. przemysłu odzieżowego, Korp. chemiczna, Korp. papiernicza i drukarska, Korp. przemysłu wydobywczego, Korp. przemysłu gazowego, wodociągowego i elektro-technicznego oraz Korp. przemysłu szklarskiego i ceramicznego.

KOMUNIKACJE.

NOWE POLSKIE TRANSATLANTYKI.

(Nuove motonavi in Polonia).

Niedawno udał się do Monfalcone naczelny dyrektor P. T. T. O. p. Aleksander Leszczyński łącznie z kumiją dla zbadania stanu budowy oraz wzorów kajut budowanych w tamtejszej stoczni okrętowej. Komisja ta, w której skład wchodził: dyr. naczelny P. T. T. O. p. A. R. Leszczyński, dyr. P. T. T. O. p. Marius Plinius, p. inż. B. Bagniewski, p. inspektor M. Petersen, p. T. Graham, angielski doradca techniczny oraz członkowie komisji artystycznej wróciła już z Monfalcone. Przedmiotem badań komisji był stan budowy oraz wzory kajut budowanych dwóch statków oceanicznych dla Polskiego Transatlantyckiego Tow. Okrętowego S. A. Linja Gdynia — Ameryka. Niezależnie od tego zbadane zostały szczegółowo plany urządzeń statkowych i maszynowych, jak również plany dekoracji sal towarzyskich, oraz dokonano na stoczni pewnych zmian i ulepszeń zgodnie z najnowszą praktyką i wymaganiami ruchu transatlantyckiego. Komisja stwierdziła, że prace przy budowie postępują naogół należyście i planowo. Pierwszy z budowanych statków będzie gotów w lipcu 1935, drugi zaś w 6 miesięcy potem. Podkomisja artystyczna, powołana przez p. Min. Przem. i Handlu w porozumieniu z p. Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, który objął honorowe przewodnictwo tej podkomisji, miała na cel sprawdzić stronę dekoracyjną wnętrza polskich statków transatlantyckich. W skład tej podkomisji weszli jako przewodniczący: prof. Wojciech Jaszczykowski, oraz jako członkowie inż. Stanisław Brakalski, prof. dr. Lech Niemcewicz, oraz rektor prof. Tadeusz Pruszkowski. Podkomisja opracowała swój projekt dekoracji wnętrza, salonów, jadalni, czytelni, gabinetów i t. p., który przedstawiono jako kontr-propozycję do rysunków, przedstawianych przez stocznię. Chodziło bowiem o to, ażeby statki te mogły właściwie prezentować podróży, należących do różnych narodowości, poziom i charakter kultury artystycznej w Polsce. Projekty te spotkały się z żywą ceną zarówno kierownictwa stoczni, jak też i doradców technicznych, zaproszonych przez kierownictwo P. T. T. O. Dalszym zamiarem podkomisji jest przygotowanie programu zaopatrzenia statków w odpowiednią ilość obrazów i rzeźb, które przyczyniłyby się z jednej strony do oświetlenia dekoracji, z drugiej zaś stanowić mogłyby świetną propagandę sztuki polskiej wśród różnorodnej publiczności. Zdaniem podkomisji, należy ze specjalną troską zaopatrzyć bibliotekę okrętową w najlepsze dzieła literatury polskiej w przekładach na języki obce. Niezależnie od projektów samodzielnych, podkomisja wzięła czynny udział w opinowaniu przedstawionych przez stocznię modeli kabin i wprowadziła swoje poprawki. Nowe transatlantyki, budowane według najnowszej techniki, stanowić będą na linii Gdynia — New York atrakcję swego rodzaju i przez swoją komfort i wygodę przyczynią się nie wątpliwie do zwiększenia ruchu turystycznego i emigracyjnego na tej linii.

TRIEST TWORZY WOLNĄ STREFĘ DLA AUSTRII.

(Zone franche a Trieste per l'Austria).

W celu przyciągnięcia ruchu tranzytowego towarów austriackiego obrotu zamorskiego, Italia powołała obecnie do wykonania programu z r. 1925 — powiększenia portu w Triście. Prawdopodobnie Punto Franco Duca d'Aosta, już otoczony murem, zostanie wydzielony dla Austrii, jako port wolny: strefa ta będzie się ciągnąć od latarni wejściowej portu aż do trzeciego mola. Nadbrzeże zostanie wykorzystane na składy drzewa: na molach już obecnie istnieją magazyny, zaopatrzone w nowoczesne urządzenia przeładunkowe. W wolnej strefie prawdopodobnie powstanie urząd celny I klasy; zarząd strefy sprawować będzie Departament Handlu. Przewiduje się nietylko tworzenie austriackich załóg okrętowych, lecz również ściągnięcia Austriaków do budowy portu.

TRANZYT WĘGLA PRZEZ ITALIĘ.

(Transito di carbone attraverso l'Italia).

W Italji ukazało się zarządzenie, które postanawia, że węgiel kamienny, tranzytowany drogą lądową przez Italię, zostaje zwolniony od opłaty portowej, pobieranej od towarów, wydawianych w niektórych portach italskich. Przywileje te mają na celu wzmocnienie obrotów Triestu. Nie odnoszą się one natomiast do portu geneńskiego.

KREDYT I FINANSE.

OGRANICZENIA DEWIZOWE W ITALJI.

(Regolamento delle operazioni in cambi o divise in Italia).

W numerze poprzednim naszego organu sygnalizowaliśmy o wprowadzeniu w Italji ograniczeń dewizowych. Obecnie podajemy szczegółową treść ogłoszonego rozporządzenia. Jak ukazało się w „Gazzetta Ufficiale” z dn. 26 maja r. b.

Art. 1 postanawia: „Żadna operacja w wymianie dewiz nie może być przedsiębiorana, jeżeli nie odpowiada istotnym wymogom przemysłu i handlu oraz potrzebom wyjazdu zagranicę. Potrzeby tego rodzaju winny wynikać z oryginalnych dokumentów. Mogą być wykonywane operacje, odpowiadające potrzebom osób, przebywających zagranicą, a posiadających swoje dobra na terenie królestwa, kolonii i posiadłości”. Przy zawieraniu tego rodzaju operacji dewizowych umieszczająć będzie na dokumentach, uzasadniających potrzebę ich dokonania, stempel ze wskazaniem ilości dewiz.

Od banków, spółek etc., posiadających swoje konta dewizowe w kraju lub zagranicą, wymaga się w czasie od dnia publikacji dekretu zgłoszenia ich salda Bankowi Italskiemu. Zabrania się powyższemu bankom, spółkom etc. zakupowania na giełdach zagranicznych na rachunek własny lub cudzy obligacji i walorów zagranicznych lub italskich, emitowanych zagranicą. Zabrania się wywożenia pod jakikolwiek pozorem i pod jakikolwiek formą biletów bankowych, przekazów oraz czeków, płatnych w Italji, w koloniach i posiadłościach, jak i wszelkich obligacji, opiewających w lirach. Banki, instytucje oraz firmy, w których obligacje powyższe są płatne, winny natychmiast zgłosić Instytutowi Emisyjnemu te obligacje, któreby znajdowały się w obiegu zagranicznym.

Osobom, udającym się zagranicę, zezwala się wywieźć ze sobą banknoty italskie lub papiery procentowe opiewające na liry na sumę nie wyższą, jak lir. 5.000 — Osoby jednak, udające się zagranicę kilkakrotnie w ciągu miesiąca, lub przebywające w pasie pogranicznym, mogą wywozić ze sobą jedynie sumy, odpowiadające długości pobytu zagranicą.

Powyższe postanowienia dotyczą również płatności w lirach, należnych zagranicy, czy to zapomocą akredytyw, czy obrotu żywego.

Wymagane jest osobne upoważnienie Ministerstwa Finansów:

- do udzielania kredytów w lirach na rzecz banków i firm zagranicznych (chociażby narodowości italskiej);
- do dyskontowania weksli, wystawianych w lirach przez firmy zagraniczne, a obciążających rachunek firm italskich;
- do dyskontowania weksli w lirach, wystawianych przez firmy zagraniczne na swoje filje w Italji i koloniach, nawet jeżeli są żyrowane przez osoby trzecie;
- do dyskontowania jakichkolwiek weksli, mogących mieć na celu uzyskanie walorów w lirach;
- do dyskontowania weksli firm italskich, opiewających w lirach na rachunek firm zagranicznych.

Odnosnie wszelkich czeków i trat, płatnych na rachunek banków i firm zagranicznych, winno być codziennie przesyłane sprawozdanie Bankowi Italskiemu.

Dozwolone jest dyskonto weksli w lirach, wystawianych przez włoskie firmy eksportowe na rachunek firm zagranicznych, jeżeli posiadają one udowodnione pokrywie w rzeczywistych sprzedażach i w towarach istotnie wywiezionych. Dla obrotów terminowych w operacjach, o których wspomina art. 1-y (handel zagraniczny), obowiązując winna zasada, że podejmowanie lirów winno być równocześnie z podejmowaniem dewiz zagranicznych.

Przewiduje się możność przedłużania okresów prekluzyjnych, jak i stosowania przez ministra finansów wyjątków. Kontrolę nad wykonywaniem postanowień dekretu sprawować będzie Bank Italski.

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dn. 26.V w sprawie obrotu dewizowego, został wydany pod tą samą datą dekret Nr. 804, dotyczący stemplowania obligacji zagranicznych. W myśl cytowanego dekretu obligacje zagraniczne lub obligacje italskie, emitowane zagranicą dotychczas niestemplowane, a znajdujące się na terenie Italji, bez względu na termin ich płatności, winny być do dni 10 od daty ogłoszenia dekretu zaopatrzone w opłatę stempelową, która wyniesie 1/10 platy, ustanowionej dla wszelkich obligacji ustawą z dn. 30.XII. 1933 r. (art. 199). Przedstawione być mają również do nowego ostemplowania te obligacje, które były już poprzednio zaopatrzone w stempel, w którym to wypadku stary stempel zostanie nieważniony, w jego zaś miejsce przyłożony będzie nowy stempel z odpowiednią datą, z uwolnieniem od pobrania nowej opłaty stempelowej.

TURYSTYKA.

ZNIZKI KOLEJOWE DO MIEJSCOWOŚCI KĄPIELOWYCH ITALSKICH.

(Facilitazioni per le stazioni balneari).

Osoby, udające się do miejscowości kąpielowych na Adriatyk (Wenecja, Rimini, Cattolica, Riccione, Triest, Fiume, Pola, Abbazia) korzystają z ulg kolejowych 70%-owych, zaś do Grado — 50%-owych.

Zniżki kolejowe do miejscowości kąpielowych na morzu Tyrańskim wynoszą: 70% do Viareggio, Genui i Livorno i 50% — do Neapolu, Rapallo i Santa Margherita.

WYCIECZKA ITALSKA W POLSCE.

(Turisti italiani in Polonia).

Zorganizowana w Italji przez biuro turystyczne „Uttrast”, będące własnością Towarzystwa Ubezpieczeń Riunione Adriatica di Sicurtà, przybyła w dniu 4 lipca specjalnym pociągiem do Warszawy. Wycieczka składała się z 240 osób, reprezentujących świat finansowy, handlowy i przemysłowy. W salonie Towarzystwa Riunione Adriatica di Sicurtà przy ul. Moniuszki 10 powitał gości p. min. Olszewski imieniem Towarzystwa Riunione. Wycieczka złożyła wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza i następnie na Bielanach na grobie poległych żołnierzy italskich podczas uroczystej mszy. Wycieczka zwiedziła wszystkie najważniejsze u nas ośrodki przemysłowe i handlowe.

MORSKIE WYCIECZKI OKRĘŻNE.

(Crociera estive mediterranea).

W r. b. w najbliższych miesiącach Zjeżd. Tow. Okrętowe: „Italia” i „Cosulich” organizuje wycieczki następujące:
Na okrecie „Saturnia”: Wycieczka okrężna do Grecji i Dalmacji, od 9 do 15 lipca (Cannes — Monaco — Neapol — Palermo — Cattaro — Ragusa — Wenecja — Tryjst).

„Roma” — Wycieczka do Lewantu i Morza Czarnego, od 15 lipca do 13 sierpnia (Genua — Neapol — Taormina — Bejrut — Caifa — Port Said — Rodos — Stambuł — Odesa — Cattaro — Ragusa — Wenecja).

„Oceanica”: 1-wycieczka od 1 do 14 września (Tryjst — Wenecja — Stambuł — Palermo — Tunis — Tripolis — Rodos — Phalère — Cattaro — Spalato — Tran — Tryjst).

„Vulcania” — 1-wycieczka, od 11 — 26 sierpnia (Tryjst — Ragusa — Taormina — Malta — Tunis — Alger — Tanger — Kadyks — Młaga — Palma — Cannes — Genua).

„Oceanica” — 2-a wycieczka od 15 do 28 sierpnia (Tryjst — Wenecja — Syrakuzy — Rodos — Stambuł — Bosfor — Phalère — Cattaro — Ragusa — Abbazia — Tryjst).

„Vulcania” — 2-a wycieczka, od 28 sierpnia do 13 września (Genua — Cannes — Neapol — Capri — Port Said — Caifa — Rodos — Ateny — Ragusa — Tryjst).

„Oceanica” 3-a wycieczka, od 30 sierpnia do 12 września (Tryjst — Phalère — Stambuł — Odesa — Warna — Rodos — Cattaro — Tryjst).

Klasy są następujące: klasy 1 i 2, klasa turystyczna, 3-a klasa.

Wycieczki morskie połączone są z wycieczkami lądowymi, w czasie których będzie można zwiedzić miejscowości najbardziej godne uwagi.

Uczestnicy wycieczek korzystają z ulg kolejowych w wysokości 50% od ceny biletu w kierunku do portów odjazdowych i z portów przyjazdowych.

SEZON W ABACJI.

(La grande Stagione di Abbazia).

Tegoroczny sezon kąpielowy w Abacji zapowiada się b. pomyślnie. Zjazd cudzoziemców jest b. znaczny. Zniżki kolejowe do końca września wynoszą 70%.

POLISY TURYSTYCZNE.

(La Polizza del turista).

Tow. „Riunione Adriatica di Sicurtà” wprowadziło nowy rodzaj polis t. zw. polis turystycznych, które zabezpieczają turystów przed wszelkiego rodzaju wypadkami (kradzież bagażu, zagubienie biletu podróży, różne wypadki nieszcześliwe i t. p.). Koszt policy wynosi 1 lir dziennie. Wydawane są one bez żadnych specjalnych formalności.

UROCZYSTOŚCI W GROTACH POSTUMJI.

(Feste alle Grotte di Postumia).

Słynne uroczystości w grotach Postumji corocznie gromadzą turystów z całego świata. Osoby, udające się na te uroczystości, w czasie od 17 maja do 30 września r. b. korzystają z 50%-owej ulgowej taryfy kolejowej w jedną i drugą stronę.

HOTEL DLA DUCHOWIEŃSTWA W MONTECATINI.

(Un albergo per religiosi a Montecatini).

W Montecatini Związek gmin wyznaniowych w Italji nabył duży hotel, który przeznaczony jest wyłącznie dla duchownych.

VARIE

PRZEKŁADY POLSKIEJ LITERATURY PIĘKNEJ NA JĘZYK ITALSKI.

(Traduzioni di libri polacchi in lingua italiana).

Według danych urzędowej rejestracji, ogłaszanej przez Bibliotekę Narodową, na język italski w pierwszym kwartale r. b. zostały dokonane przekłady następujących dzieł polskich.

Sienkiewicz „Owo Vadis”, w nowym pełnym przekładzie z 14 ilustracjami Tancredi Scarpoli i G. Rossi (wydanie albumowe, Firenze 1933, G. Nerbini) i w „W pustyni i pusz-
szy” („Per deserti e foreste”, Milano 1933, Fratelli Treves); Prosa „Faraon” (Milano 1933, Genio), Reymonta Nowela „Burek” w numerze 19 zбору „Favole, leggende e racconti di tutto il mondo a cura di Giomar, wraz z Anderse-
nem „La resa del miracolo” i Korolenki „Il campanaro” (Lanciano 1933), wreszcie „Lirici della Polonia d'oggi” w przekładach wierszowanych i z życiorysem Marji Bersana Begeya (Firenze 1933, La Nuova Italia).

STULECIE URODZIN BELLINIEGO.

(Centenario della nascita di Bellini).

W przyszłym roku będzie obchodzone w Italji stulecie śmierci Vincenzo Bellini'ego, który umarł w Paryżu 23 września 1835 r. Uroczystości zakrojone zostały na wielką skalę. Honorowe prezostwo Komitetu Organizacyjnego objął Benito Mussolini. Prezesem efektywnym jest sekretarz partji faszystowskiej. Członkami Komitetu są m. in. znani kompozytorzy Mascagni, Respighi, Perosi i Giordano, którzy są członkami Akademii Italskiej. Poza tem do Komitetu weszli przedstawiciele władz, dyrektorzy szkół muzycznych, teatrów i t. p. Uroczystości będą się odbywały w Katanji, w mieście rodzinnem Bellini'ego. Zapoczątkuje je wystawienie opery „Purytanie” w Teatro Massimo w Katanji, która była ostatnim dziełem mistrza. Poza tem w czasie uroczystości odbędzie się Międzynarodowy Kongres muzyczny oraz krytyków muzycznych.

ZAPOTRZEBOWANIA, OFERTY I PRZEDSTAWICIELSTWA.

905 a. Surowce do wyrobu guzików pragnie przywozić do Polski firma z Genui i nawiąże kontakt z zainteresowanymi wytwórcami guzików.

906 a. Artykuły kolonialne, sos pomidorowy i t. p. pragnie przywozić do Polski firma z Genui i poszukuje zastępców.

907 a. Wyroby filigranowe ze srebra pragnie sprowadzać do Polski firma z Rzymu i nawiąże stosunki z zainteresowanymi importerami.

908 a. Trzonki do biczów różnych typów pragnie przywozić do Polski firma z Ronchi dei Legioni i poszukuje przedstawiciela.

909 a. Dykty klejone pragnie sprowadzać z Polski do Italji firma z Palermo i obejmie zastępstwo firmy polskiej.

910 a. Gąbki morskie pragnie przywozić do Polski firma z Tryjestu i poszukuje przedstawicieli.

DOMANDE ED OFFERTE DI MERCI E RAPPRESENTANZE.

419 b. Bacche secche per l'industria vinicola. Ditta di Brzuchowice desidera esportare questo articolo in Italia e cerca rappresentante.

420 b. Acido tartarico e citrico. Ditta di Varsavia desidera importare questi articoli dall'Italia.

421 b. Conchiglie. Ditta di Gdynia desidera importare questi articoli dall'Italia.

422 b. Pneumatici per biciclette. Ditta polacca di Varsavia desidera importare questi articoli dall'Italia.

WŁOSKA SPÓŁKA AKCYJNA
POWSZECHNA ASEKURACJA W TRYJEŚCIE

Assicurazioni Generali Trieste

Rok założenia 1831.

Fundusze gwarancyjne z końcem 1930 r. lirów 1.417.529.558.17. 30 Towarzystw
spółdzielczych i oddziały własne we wszystkich częściach świata.

DYREKCJA NA POLSKĘ W WARSZAWIE, UL. JASNA 19.

CENTRALA TELEFONICZNA: 546-28.

WAŻNIEJSZE PLACÓWKI:

Bzostochowa — Kilińskiego Nr. 23 tel. 2-21
Kałowie — Młyńska Nr. 22 tel. 25-86
Kraków — Św. Krzyża Nr. 5 tel. 45-19
Lublin — Trzeciego Maja Nr. 22 tel. 14-58
Łódź — Kopernika Nr. 3 tel. 21-43 i 24-19
Łódź — Narutowicza Nr. 6 tel. 110-53 i 181-10

Poznań — Marcinkowskiego Nr. 3b tel. 18-03
Równe — Słowackiego Nr. 12a tel. 1-09
Tczew — Kopernika Nr. 9 tel. 280
Włocławek — Mickiewicza Nr. 23 tel. 840
Białystok — Lipowa Nr. 6 tel. 14-19
Brześć n/B — Kościuszki Nr. 48 tel. 81

Gdynia — Portowa Nr. 10 tel. 12-31

oraz reprezentacje i agentury we wszystkich miastach Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyjmuje ubezpieczenia od ognia i kradzieży, na życie, od nieszczęśliwych wypadków,
od odpowiedzialności cywilnej, transportów i walerów.

PRZEMYSŁOWCY!

IMPORTERZY!

EKSPORTERZY!

PAMIĘTAJCIE

O WZIECIU UDZIAŁU W

TARGACH LEWANTYŃSKICH

KTÓRE ODBĘDĄ SIĘ W M. WRZEŚNIU 1934 R.

w BARI

===== ZGROMADZĄ ONE KUPCÓW ZE WSZYSTKICH KRAJÓW, PRAGNĄ-
===== CYCH OŻYWIĆ STOSUNKI HANDLOWE Z KRAJAMI LEWANTU.

MODEL

518

LUKSUSOWY SAMOCHÓD PO PRZYSTĘPNEJ CENIE

WKROCZYŁ ZWYCIĘSKO NA RYNEK,
Z DOBYWAJĄC:

1^{SZA} NAGRODĘ W JEDNODNIOWEJ JEŻ-
DZIE KONKURSOWEJ

NA 450 KM. PO DROGACH BITYCH, POLNYCH I LEŚNYCH.
DN. 17.6. br.

1^{SZA} NAGRODĘ W JUBILEUSZOWYM
RAIDZIE GÓRSKIM ZOR-

GANIZOWANYM DN. 24.6 b.r. PRZEZ ŚLĄSKI KLUB AUTO-
MOBILOWY.

POLSKI FIAT S. A.

CENTRALA

WARSZAWA, SAPIEŻYŃSKA 6.

